

Μαθητικές Φωνές

ST SOPHIA'S
SCHOOL

Το Σχολείο της Αγίας Σοφίας περιλαμβάνει τάξεις Νηπιαγωγείου, Δημοτικού, GCSE και A Level και λειτουργεί κάθε Σάββατο από 9:30 π.μ. έως 1:15 μ.μ. Διδάσκονται: ελληνική γλώσσα, θρησκευτικά, ελληνική ιστορία, γεωγραφία, μουσική και ελληνικοί χοροί.

Διεύθυνση:

Pimlico Academy,
Lupus Street,
London, SW1V 3AT

Τηλέφωνα:

07500 654 610

Ταχ. Δ/ση:

Greek Cathedral
Moscow Road
London
W2 4LQ

ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Στόχος του σχολείου είναι να παρέχει εβδομαδιαία εκπαίδευση γύρω από την ελληνική γλώσσα, τον πολιτισμό, την ορθοδοξία και την ιστορία, με απώτερο σκοπό την απόκτηση A Level στα Νέα Ελληνικά. Το σχολείο είναι ανοιχτό σε όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως καταγωγής, όμως η διδακτέα ύλη είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες ελληνόπουλων δεύτερης ή τρίτης γενιάς ή παιδιών των οποίων ένας μόνο από τους δύο γονείς είναι Έλληνας.

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ: C. M. Lemos Foundation, Anonymous (2)

ΔΩΡΗΤΕΣ: The Lyras Family Charitable Trust, Anonymous (2)

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Κ. Καρούση
Αντιπρόεδρος: Μ. Σπύρου
Ταμίας: Δρ. Ι. Μαργαρώνης
Επίτιμη Γραμματέας:
Σ. Ποθέμη
Ταμίας/Διοικητική Υποστήριξη:
Νένα Homans

ΜΕΛΗ

Πανοσ/τος Αρχιμ. Θ. Μπακάλης
Ε. Γουλανδρή
Β. Γουλανδρής
Μ. Αημνιού
Μ. Νικοποπούλου
Χ. Νιφιδόπουλος
Ν. Παλαιοκρασσάς
Π. Πουλημένης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Διευθύντρια:
Δρ. Ο. Φακατσέλη
Υποδιευθύντρια και Υπεύθυνη
Δημοτικού:
Δρ. Α. Γκοράτσα

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Θ. Χατζηδάβαρης

ΒΟΗΘΟΙ:

Ηλιάνα Διαμάντη
Μαρία Κουτσαμάνη
Ελίζα Πλεύρη
Κυριακή Τουρατζίδου
Νίκη Μαρκέλλη Τσικούρια
Σοφία Τσούμαρη
Αγγελική Χαρίτου
Αντιγόνη Χορόζογλου

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ/ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΕΣ

Μαρία Αποστολάκη
Κατερίνα Αργυράκη
Αθηνά Βλουτή
Δημήτρης Βογιατζής
Αγγελική Ζερβού
Ειρήνη Καμπίση
Τζέλλια Καραλή
Δέσποινα Κεφαλίδου
Ελένη Κυριακοπούλου
Χριστίνα Κωστοπούλου
Ηλίας Λάντζας
Γκρέτα Λατίφη
Αναστασία Λίτσου
Μυρτώ Μπαρδάνη
Ιωάννα Μπίλη
Ευδοξία Σακελλαρίδου
Ειρήνη Συνοδινού
Κέλλυ Τζωρτζοπούλου

Συντακτική ομάδα περιοδικού: Διδακτικό προσωπικό και μαθητές του Σχολείου Αγίας Σοφίας | Γενική επιμέλεια: Δρ. Όλγα Φακατσέλη | Φιλολογική επιμέλεια: Κέλλυ Τζωρτζοπούλου | Δημιουργική σύνθεση περιεχομένων & εξώφυλλο: Δήμητρα Τσιλιγκίρη | Εκτύπωση: St Pauls Press | Ευγενική χορηγία του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων.

Χαιρετισμός του Πανοσ/του Αρχιμ. κ. Θεωνά Μπακάλη, Ιερατικώς Προϊσταμένου της Αγίας Σοφίας Λονδίνου

Main: 020 7229 7260
Office: 020 3887 0692
info@stsophia.org.uk

Greek Cathedral Aghia Sophia

THE VICARAGE
MOSCOW ROAD
LONDON W2 4LQ

7 Ιουνίου 2022

Αγαπητά μου παιδιά,

Άλλη μία σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της και είναι η έφορος αφορμή να ευχαριστήσω μαζί σας γραπτώς, να εκφράσω την χαρά μου για αυτό και εγώ μαζί να εκφράσουμε πολλές ευχαριστίες πρώτα στον Θεό που μας δώρισε την δόξα μας και την ευλογία του καθημερινά και δεύτερα στους γονείς τους αγαπητούς για την φροντίδα τους και τις δυσκολίες τους, αλλά και στους δασκάλους τους σεβαστούς για την μάθηση και την μόρφωση που προσφέρουν. Είναι πολύ δύσκολο, ως εκ τούτου, να είμαστε εγώ ευγνωμόντες και ποιητές να εκφράσουμε αυτή μας την ευγνωσύνη.

Πέρσι γιορτάσαμε με διασημότητα τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και φέτος γιορτάζουμε άλλη μία επέτειο που σημαίνει γιορτάζουμε τα 100 χρόνια από την ίδρυση, εδώ στην χώρα που ζούμε, της Εθνικής Αρχιεπισκοπής Ουατικών και Μεγάλης Βρετανίας, ώστε στην διάρκεια των χρόνων αυτών να έχουμε την μεγάλη ευλογία να έχουμε νέους λαούς που είναι σίητον αναφοράς και παρηγοριάς για όλους μας. Νέους λαούς που εκκηνοποιούνται, αραξοποιούνται, διατηρούνται την ταυτότητά μας. Οφείλουμε και πάλι ευχαριστίες πολλές και ευγνωσύνη πολλή και σε όλους εκείνους που παραιτήθηκαν, αλλά και σε όλους εκείνους που και για τους, που έφυγαν και κοπάρουν και με δύσκολες πολλές δημιουργούν, ότι απολαμβάνουμε γιορτάζουμε, όπως, φέτος και για άλλη επέτειο γιορτάζουμε τα 70 χρόνια βασιμίας της βασιμίας Ελισβετ, στην οποία έχουμε έτη πολλά.

Με αυτές τις αρέσες, ευχαριστώ για την καλή τιμή σας συνάντησης και την συνέπιά σας, να είχαμε μαζί χαρά και ο στόχος μας τα πάντα ήρυν.

Θεωνά Μπακάλη

Η επιλογή της ελληνικής μυθολογίας για το φετινό περιοδικό του σχολείου είναι μια καλή ευκαιρία να θυμηθούμε γιατί εκείνες οι περιπέτειες, που με χαρά διαβάζουμε ξανά και ξανά, παραμένουν τόσο καίριες. Από τους διάσημους ζωγράφους-γίγαντες της Αναγέννησης, μέχρι τους σύγχρονους δημιουργούς κινουμένων σχεδίων, οι ιστορίες της μυθολογίας υπήρξαν πάντα πηγή έμπνευσης. Λογοτέχνες και δραματουργοί, ακόμη και σήμερα, θέλουν να δώσουν μια δική τους σύγχρονη πινελιά στα προϊστορικά εκείνα παραμύθια. Γιατί άραγε; Πιστεύω ότι είναι επειδή καλύπτουν όλο το εύρος της ανθρώπινης φύσης. Βλέπουμε τα προτερήματα των θεών, ημίθεων και θνητών, όπως η εντιμότητα, η αποφασιστικότητα, η γενναιότητα, η αλληλεγγύη, η υπομονή, η πίστη και η αγάπη. Από την άλλη, δεν παραλείπονται τα αρνητικά στοιχεία και οι αδυναμίες τους, όπως η αλαζονεία, το μίσος, η ζήλια, η απληστία, η οργή, ο φόβος και η θλίψη. Αναγνωρίζουμε τα αισθήματα και τα διλήμματα των πρωταγωνιστών και ταυτιζόμαστε μαζί τους.

Είναι τιμή μας να είμαστε κληρονόμοι μιας τέτοιας παράδοσης. Και είμαστε τυχεροί που σχολεία σαν αυτό της Αγίας Σοφίας συνεχίζουν και προσφέρουν την ευκαιρία στα ελληνόπουλα του εξωτερικού να μην ξεχάσουν την ελληνική τους καταγωγή. Είμαστε επίσης τυχεροί που υπάρχουν γονείς που θέλουν το ίδιο για τα παιδιά τους και στηρίζουν το έργο μας.

Εκ μέρους της Σχολικής Επιτροπής θα ήθελα να ευχηθώ σε γονείς, παιδιά και εκπαιδευτικούς, καλό καλοκαίρι. Ο Σεπτέμβρης και η νέα σχολική χρονιά να μας βρει πάλι μαζί, ξεκούραστους, υγιείς, και, όπως τους ήρωες της μυθολογίας, έτοιμους να αντιμετωπίσουμε όποιες νέες προκλήσεις.

Καλλιόπη Καρούση
Πρόεδρος Σχολικής Επιτροπής

Το νέο τεύχος του περιοδικού μας

«Δεν είναι σταθμός του Λόγου την πορεία ο Μύθος,
να σταθείς σ' ένα σκαλί ομορφιάς ν' αναπαυθείς»

γράφει ο Άγγελος Σικελιανός στο ποίημά του Πρόλογος στη Ζωή, υπονοώντας ότι ο μύθος δεν είναι απλά ένα όμορφο λογοτεχνικό είδος που με τον ήρωισμό και τα ποικίλα εκφραστικά του μέσα μάς δημιουργεί απλά και μόνο ευχαρίστηση. Ο κάθε μύθος ξεχωριστά, αλλά και συνολικά η ελληνική μυθολογία, εμπνευσμένη την ανθρώπινη ψυχή, τη συλλογική μας συνείδηση, την πολιτιστική μας παράδοση, την αλήθεια που αποκρυπτογραφείται στα μυστήρια της ζωής. Ακολουθώντας μια αξιοσημείωτη διαχρονική πορεία, οι μύθοι δίνουν έντονα και δυναμικά το στίγμα τους σε κάθε εποχή, προβληματίζοντας και εμπνέοντας λογοτέχνες, καλλιτέχνες και διανοητές από την αρχαιότητα ως σήμερα. Μπορεί οι ήρωες της μυθολογίας να μην υπήρξαν ποτέ, αλλά συνεχίζουν στο πέρασμα των αιώνων να αφηγούνται, μέσα από τα μεγαλειώδη δημιουργήματα που ενέπνευσαν, τη δική τους πραγματικότητα, η οποία αποτελεί πρότυπο ζωής προς μίμηση ή προς αποφυγή και αναφέρεται σε πανάρχαια γεγονότα, που βρίσκουν την αλήθεια τους στον πολιτισμό κάθε λαού.

Το θέμα της ελληνικής μυθολογίας αγκαλιάστηκε από τους μαθητές του σχολείου μας, μικρούς και μεγάλους, δημιουργώντας ένα μοναδικό τεύχος που μας ταξιδεύει στον γοττευτικό κόσμο των Ολύμπιων θεών, των μυθικών τεράτων, της περιπέτειας και του φανταστικού. Από το ταξίδι του Οδυσσέα, τον Τρωικό Πόλεμο, τους άθλους του Ηρακλή και τους μύθους του Αισώπου, ως τη σύγχρονη επιβίωση των μύθων στη λαϊκή κουζίνα και την ελληνική ποίηση, δεν μπορούμε παρά να θαυμάσουμε τις ποικίλες εκφραστικές δυνατότητες των μαθητών μας, την ευρηματικότητα, τη φαντασία και την ευαισθησία τους.

Με τη δημοσίευση του περιοδικού μας ολοκληρώνεται ακόμη μια σχολική χρονιά, που, μετά τις δυσκολίες των δύο τελευταίων χρόνων, μας βρίσκει σε νέες σχολικές εγκαταστάσεις, με νέα οράματα, αλλά με τους ίδιους πρωταρχικούς στόχους για παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και ουσιαστικής παιδείας. Για άλλη μια φορά θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς τους εκπαιδευτικούς του σχολείου μας, που στέκονται πάντοτε πλάι στους μαθητές μας και στο σχολείο που υπηρετούν, με υπευθυνότητα και επαγγελματισμό. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην υποδιευθύντριά μας, Δρ. Αϊλίνα Γκοράτσα, για την τεράστια συμβολή της στη λειτουργία του σχολείου, αλλά και στη σχολική μας επιτροπή και τη γραμματέα του σχολείου μας, κα Νένα Homans, που είναι πάντα αρωγοί στο έργο μας. Στον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων, για τις υπέροχες εκδηλώσεις τους, την Κυπριακή Εκπαιδευτική Αποστολή για την παροχή βιβλίων και εκπαιδευτικών, το ελληνικό γραφείο εκπαίδευσης, αλλά και όλους τους γονείς του σχολείου μας ένα μεγάλο ευχαριστώ για τη συνεχή σας υποστήριξη.

Εύχομαι σε όλους ένα χαρούμενο και ξένοιαστο καλοκαίρι! Το σχολείο μας θ' ανοίξει και πάλι τις πόρτες του για τους μικρούς και μεγάλους μαθητές του το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου στις 9.30 το πρωί.

Δρ. Όλγα Φακατσέλη
Διευθύντρια

Σύλλογος Γονέων & Διδασκόντων

Ο Σύλλογος Γονέων και Διδασκόντων του σχολείου της Αγίας Σοφίας ιδρύθηκε το 2011 με σκοπό να υποστηρίξει οικονομικά και πολιτιστικά το σχολείο μέσω μιας σειράς εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων που απευθύνονται τόσο σε ενήλικες όσο και σε παιδιά. Όλοι οι γονείς γίνονται αυτόματα μέλη του Συλλόγου, όταν τα παιδιά τους εγγραφούν στο σχολείο. Η ένταξη των γονέων στον Σύλλογο είναι ένας εξαιρετικός τρόπος συμμετοχής στο σχολείο.

Από την ίδρυσή του, ο Σύλλογος Γονέων της Αγίας Σοφίας βοήθησε το σχολείο αγοράζοντας εξοπλισμό και βιβλία και βοηθώντας με διάφορους τρόπους, οικοδομώντας μια σχολική κοινότητα και παρέχοντας κοινωνικές εκδηλώσεις στα παιδιά.

Το τρέχον ακαδημαϊκό έτος, προσπαθήσαμε να μπούμε σε μία κανονικότητα μετά την πανδημία του κορωνοϊού, που ταλαιπώρησε πολύ όλους μας. Μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα όπου η δράση του Συλλόγου δεν ήταν πρακτικά επαρκής με τις συνθήκες εκδηλώσεων, το καινούριο Διοικητικό Συμβούλιο, που συστάθηκε τον Σεπτέμβριο του 2021, έκανε μέγιστες προσπάθειες, για να καταφέρουμε και πάλι να μαζέψουμε χρήματα για τις ανάγκες του σχολείου.

Οι εκδηλώσεις της φετινής σχολικής χρονιάς περιέλαβαν διαγωνισμό ζωγραφικής για το εξώφυλλο του προγράμματος της χριστουγεννιάτικης γιορτής, πώληση γλυκών και αρμυρών χειροποίητων εδεσμάτων και χρησιμοποιημένων βιβλίων, κατασκευή και πώληση πασχαλινών λαμπάδων και πώληση hotdog και γλυκών. Όλες οι εκδηλώσεις είχαν πολύ μεγάλη επιτυχία και ευχαριστούμε όλους τους γονείς που στήριξαν την προσπάθειά μας.

Από τις εκδηλώσεις μαζέψαμε το πολύ σημαντικό ποσό των 2,000 λιρών περίπου και μπορέσαμε να βοηθήσουμε οικονομικά το σχολείο σε κάποιες από τις ανάγκες του. Αγοράσαμε δύο ντουλάπες για αποθήκευση βιβλίων και άλλου διδακτικού υλικού, πληρώσαμε για την επιδιόρθωση του πιάνου του σχολείου και αναλάβαμε για τρίτη συνεχή χρονιά τα έξοδα για τον σχεδιασμό του περιοδικού του σχολείου.

Τα Μέλη του Συλλόγου και εγώ προσωπικά ελπίζουμε ότι θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε να είμαστε πρακτικά παρόντες στη σχολική κοινότητα. Ευελπιστούμε ότι η άριστη συνεργασία μεταξύ του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και της Διεύθυνσης θα συνεχιστεί κατά τη διάρκεια του επόμενου ακαδημαϊκού έτους, προς όφελος των παιδιών μας και του σχολείου.

Πριν κλείσω θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, καινούριους φίλους και παλιούς, χωρίς τον ενθουσιασμό και τη σκληρή δουλειά των οποίων δεν θα ήταν δυνατό να επιτελεστεί το υπέροχο και σημαντικό έργο μας.

Σας ευχόμαστε ένα ξένοιαστο καλοκαίρι κοντά στις οικογένειές σας, να είστε όλοι υγιείς και χαρούμενοι.

Δρ. Μαρία Καλλή
Πρόεδρος

Τμήμα Α'
Διδ.: Μαρία Αποστολάκη
Βοηθός: Μαρία Κουτσανή

Τμήμα Β'
Διδ.: Τζέλλια Καράλη
Βοηθός: Κυριακή Τουρατζίδου

Κατασκευές της Οδύσσειας

Οι τάξεις των Νηπιαγωγείων Α' και Β' ασχολήθηκαν με το θέμα της Οδύσσειας. Αρχικά, διαβάσαμε ένα παραμύθι σχετικό με τις περιπέτειες που βίωσε ο Οδυσσεύς και οι σύντροφοί του, κατά το ταξίδι επιστροφής τους προς την Ιθάκη και συζητήσαμε την ιστορία. Στη συνέχεια, επιλέξαμε έξι σταθμούς του ταξιδιού που μας έκαναν περισσότερο εντύπωση και συζητήσαμε το πώς θα τους παρουσιάσουμε. Πρώτος σταθμός, το νησί των Λωτοφάγων. Διακοσμήσαμε λωτούς με χρώματα και χρωματιστό χαρτί και έπειτα τους κολλήσαμε σε ένα δέντρο που σχεδιάσαμε. Επόμενος σταθμός, η σπηλιά του Κύκλωπα Πολύφημου. Κατασκευάσαμε μία μορφή του Κύκλωπα και προσθέσαμε με βαμβάκι τα προβάτια με τα οποία ο Οδυσσεύς και οι σύντροφοί του δραπετεύσαν από τη σπηλιά. Έπειτα, μιλήσαμε για τον ασκό του Αιόλου. Με πολύχρωμα χαρτόνια φτιάξαμε ένα σάκι και τους ανέμους που δραπετεύουν από αυτό, παρασύροντας το καράβι του Οδυσσέα μακριά από την Ιθάκη. Στη συνέχεια, φτάσαμε στο νησί της μάγισσας Κίρκης, η οποία μεταμόρφωσε τους συντρόφους του Οδυσσέα σε γουρουνία. Κατασκευάσαμε μάσκες γουρουνιών από χάρτινα πιατάκια, καθώς και μία γυναικεία μορφή που αναπαριστούσε τη μάγισσα Κίρκη. Μετά, συζητήσαμε για τις Σειρήνες από τις οποίες κατάφερε να περάσει το καράβι του Οδυσσέα. Κόψαμε χάρτινα βράχια, πάνω στα οποία κολλήσαμε μορφές πουλιών με κεφάλι γυναικας. Η τελευταία περιπέτεια που συναντήσαμε ήταν τα θαλάσσια τέρατα Σκύλλη και Χάρυβδη. Κατασκευάσαμε το τέρας της Χάρυβδης στριφογυρίζοντας και τσαλακώνοντας μηλε μαλακό χαρτί και της Σκύλλης δημιουργώντας έξι κεφάλια από μαλακό χαρτί. Στη συνέχεια, δραματοποιήσαμε τη σκηνή χρησιμοποιώντας τις δύο κατασκευές των τεράτων. Τέλος, οι δύο τάξεις ενώσαμε όλες τις κατασκευές μας δημιουργώντας μία διαδρομή με τις στάσεις που αποτελούν τις περιπέτειες του Οδυσσέα.

Τα παιδιά των Νηπιαγωγείων Α' και Β' με τις κατασκευές της Οδύσσειας

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Α' με τις δημιουργίες τους για τους τρεις σταθμούς

Οι δημιουργίες των Νηπιαγωγείων Α' και Β' που σχηματίζουν τη διαδρομή του Οδυσσέα και των συντρόφων του

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Β' με τις δημιουργίες τους για τους τρεις σταθμούς

Νηπιαγωγείο Α'

Νηπιαγωγείο Β'

Διαβάζουμε και συζητάμε για το ταξίδι του Οδυσσέα με προορισμό την Ιθάκη

Η Ίρις, η Μελίνα, ο Λεωνίδας και ο Άγγελος φτιάχνουν τους λωτούς τους

Η Άρτεμις και η Πηνελόπη φτιάχνουν τους λωτούς τους

Η Κλειώ και η Αλεξία ζωγραφίζουν τους λωτούς τους

Ο Δημήτρης με τον λωτό του

Νηπιαγωγείο Β' - κολλάμε τους λωτούς μας στο δέντρο

Η Αριάδνη κολλάει τον λωτό της στο δέντρο

Ο Στέλιος κολλάει τον λωτό του στο δέντρο

Νηπιαγωγείο Β' - μόλις ολοκληρώσαμε το δέντρο με τους λωτούς και βγήνουμε εάν μας αρέσει

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Β' στο νησί των Λωτοφάγων

Η Αθηνά, η Αναστασία, η Φωτιάννα και η Αριάννα φτιάχνουν τα πρόβατα του Κύκλωπα

Η Νίνα ζωγραφίζει μέρος του Κύκλωπα

Ο Γιώργος μάς βοηθάει να ζωγραφίσουμε τον Κύκλωπα Πολύφημο

Ο Αχιλλέας ντύνει τον Κύκλωπα

Ο Γιώργος, η Στέλλα, η Κωσταντζα και η Φαίδρα φτιάχνουν τα πρόβατα του Κύκλωπα

Ο Φώτης ζωγραφίζει το μάτι του Κύκλωπα

Η Αναστασία και η Φαίδρα δημιουργούν το κομμάτι του ασκού του Αιόλου

Η Ιωάννα και η Ντάνιελ φτιάχνουν τα κύματα της θάλασσας

Ο Φώτης και η Αλίκη φτιάχνουν τα πρόβατα του Κύκλωπα

Ο Φώτης, η Αλίκη, η Αλεξάνδρα, η Κωσταντζα, ο Φίλιππος και η Αθηνά μάς παρουσιάζουν την κατασκευή για τον Κύκλωπα Πολύφημο

Η Νίνα δημιουργεί τους ανέμους που φεύγουν από τον ασκό

Η Σοφία ζωγραφίζει το καράβι του Οδυσσέα

Η Αλεξάνδρα ζωγραφίζει το καράβι του Οδυσσέα

Η Αλίκη, ο Γιώργος και η Αθηνά φτιάχνουν τα κύματα της θάλασσας

Η Στέλλα και η Φωτιάννα φτιάχνουν τα κύματα της θάλασσας

Η Στέλλα, ο Αχιλλέας, η Φωτιάννα, η Νόσα και η Νίνα μάς παρουσιάζουν την κατασκευή για τον ασκό του Αιόλου

Ο Αλέξανδρος δημιουργεί τους ανέμους που φεύγουν από τον ασκό

Ο Νόα τοποθετεί το σχοινί του ασκού

Ο Φίλιππος ζωγραφίζει τον ασκό του Αιόλου

Η Ίρις και ο Λεωνίδας κατασκευάζουν μάσκες γουρουνάκια

Η Νίνα, η Αλεξία, η Άρτεμις και η Αθηνά φτιάχνουν τις μάσκες γουρουνάκια

Ο Οδυσσέας και η Αλκμήνη κατασκευάζουν τις μάσκες γουρουνάκια

Ο Ηλίας φτιάχνει το γουρουνάκι του

Ο Στέλιος δοκιμάζει τη μάσκα του

Σχεδιάζουμε τη μορφή της μάγισσας Κίρκης γύρω από την Ίριδα

Η Μελίνα, η Αθηνά και η Άρτεμις προσθέτουν μαλλιά στη μάγισσα Κίρκη

Ο Ιάσονας, ο Αντώνης και ο Άγγελος βοηθούν να ντύσουμε τη μάγισσα Κίρκη

Ο Οδυσσέας, ο Νίκος και ο Αλέξανδρος φτιάχνουν παπούτσια για τη μάγισσα Κίρκη

Η Πηνελόπη βοηθάει στον σχεδιασμό του προσώπου της μάγισσας Κίρκης

Νηπιαγωγείο Β' - η μάγισσα Κίρκη μεταμόρφωσε τα παιδιά σε γουρουνάκια!

Η Αριάννα και η Κωνσταντζίνα φτιάχνουν τις Σειρήνες

Η Αναστασία, η Σοφία, η Αριάννα, η Φαίδρα και ο Αλέξανδρος μάς παρουσιάζουν την κατασκευή για τις Σειρήνες

Η Ιωάννα ζωγραφίζει μία από τις Σειρήνες

Ο Φώτης ζωγραφίζει το καράβι του Οδυσσέα

Ο Δημήτρης με τον Αντώνη βοηθούν στην κατασκευή της Σκύλλης

Η Αλεξία με τον Ιάσονα βοηθούν στην κατασκευή της Χάρυβδης

Η Σοφία φτιάχνει μία από τις Σειρήνες

Η Στέλλα φτιάχνει μία από τις Σειρήνες

Η Φωτιάννα και η Αθηνά τοποθετούν τα βράχια στη θάλασσα

Ο Άκης με την Αριάννη βοηθούν στη δημιουργία της μορφής της Σκύλλης

Ο Αλέξανδρος με την Αθηνά βοηθούν στην κατασκευή της Χάρυβδης

Η Αθηνά, ο Άκης, η Κλειώ, ο Νίκος, η Νίνα, η Αλκμήνη και ο Οδυσσέας αναπαριστούν τη σκηνή με τη Σκύλλα

Ο Αλέξανδρος δημιουργεί τα κύματα της θάλασσας

Ο Αχιλλέας ζωγραφίζει το καράβι του Οδυσσέα

Ο Φίλιππος δημιουργεί τα κύματα της θάλασσας

Ο Αλέξανδρος, ο Δημήτρης και η Άρτεμις δραματοποιούν τη σκηνή της Χάρυβδης

Ο Ηλίας δραματοποιεί τη σκηνή της Χάρυβδης

Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Β' με την κατασκευή της Σκύλλης και της Χάρυβδης

Ο μύθος της Περσεφόνης και η αναγέννηση της φύσης

Το θέμα του φετινού μας περιοδικού είναι η ελληνική μυθολογία και τα δύο τμήματα της Προδημοτικής επέλεξαν να παρουσιάσουν τον μύθο της Περσεφόνης.

Η Περσεφόνη ήταν η όμορφη κόρη της θεάς Δήμητρας, της θεάς της γεωργίας, και του Δία, του βασιλιά των θεών. Ο Πλούτωνας, ο θεός του Κάτω Κόσμου, αποφάσισε να αρπάξει την Περσεφόνη επιθυμώντας να την κάνει σύζυγο και βασίλισσα του Κάτω Κόσμου. Μάταια η Δήμητρα αναζητούσε την κόρη της. Πουθενά δεν την έβρισκε! Πενθούσε και μαζί της πενθούσε κι η φύση, η οποία δεν καρποφορούσε πια. Τελικά, ύστερα από παρέμβαση του Δία, αποφασίστηκε η Περσεφόνη να μένει έξι μήνες στη γη μαζί με τη μητέρα της και έξι μήνες με τον Πλούτωνα στον Κάτω Κόσμο.

Από τότε, βαρύς χειμώνας έπεφτε στη γη τους μήνες που η Περσεφόνη βρισκόταν στον Άδη. Όταν, όμως, επέστρεφε στη γη, η Δήμητρα ήταν τόσο χαρούμενη που έφερνε στη φύση την άνοιξη και το καλοκαίρι.

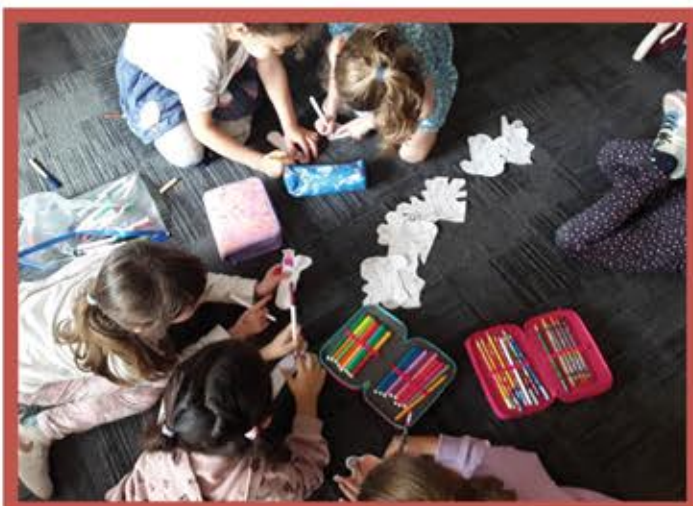
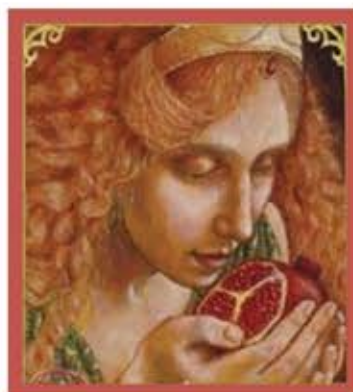
Αυτή ήταν σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία η εξήγηση για τις εναλλαγές των εποχών.

Στην τάξη, όλοι οι μαθητές συμμετείχαν με ενθουσιασμό στις δραστηριότητες για τη δημιουργία του περιοδικού μας από την αρχή μέχρι το τέλος.

Με αφορμή μια σειρά κινουμένων σχεδίων που παρακολουθήσαμε μέσω διαδικτύου (<https://www.youtube.com/watch?v=rptxnqaJ004>), οι μαθητές ζωγράρισαν τις φιγούρες των κεντρικών προσώπων που συμμετέχουν στον μύθο, δηλαδή τη Δήμητρα, την Περσεφόνη, τον Πλούτωνα και τον Δία.

Τμήμα Α'
Διδ.: Μυρτώ Μπαρδάνη
Βοηθός: Σοφία Τσούμαρη

Τμήμα Β'
Διδ.: Κατερίνα Αργυράκη
Βοηθός: Ηλιάνα Διαμάντη

Οι φιγούρες: η Δήμητρα, η Περσεφόνη, ο Δίας και ο Πλούτωνας

Κατόπιν, ζητήσαμε από τους μαθητές να φανταστούν και να απεικονίσουν σε μια ζωγραφιά πώς θα ήταν η φύση, όταν η Περσεφόνη βρισκόταν στον Κάτω Κόσμο και πώς θα ήταν, όταν η Περσεφόνη βρισκόταν με τη μητέρα της

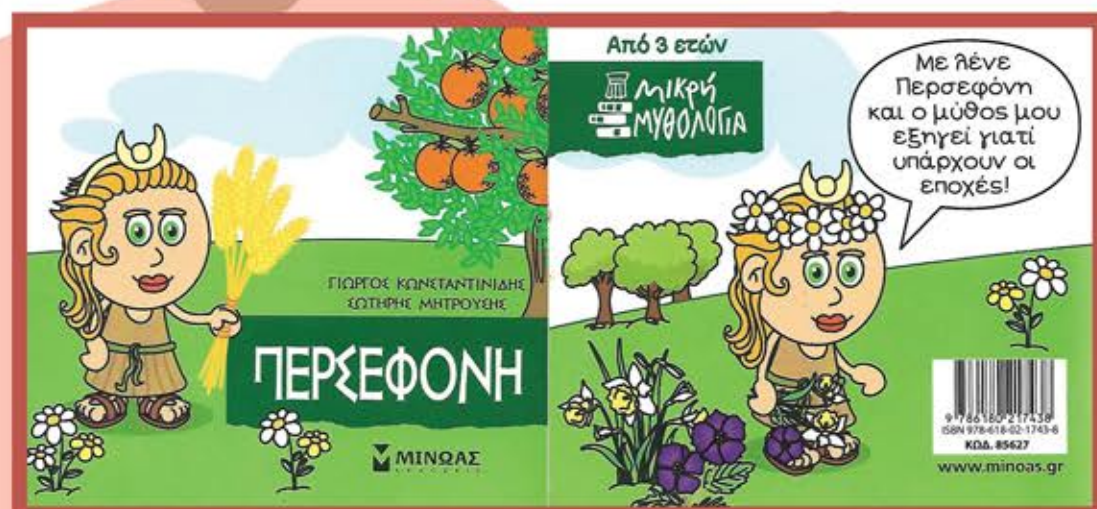
Συνεχίσαμε συμπληρώνοντας φύλλα εργασίας ποικίλων δραστηριοτήτων σχετικών με τον μύθο της Περσεφόνης

Οι εναλλαγές των εποχών

Διαβάσαμε το βιβλίο «Περσεφόνη» των Γιώργου Κωνσταντινίδη και Σωτήρη Μπρούση. Ένα μικρό βιβλίο με απίθανη εικονογράφηση που απευθύνεται στην ηλικία των μαθητών μας και εξηγεί με απλά και κατανοητά λόγια πώς αντιλαμβάνονταν οι αρχαίοι Έλληνες τις εναλλαγές των εποχών. Αφού ολοκληρώσαμε την ανάγνωση του βιβλίου, επικεντρωθήκαμε σε ορισμένες ερωτήσεις κατανόησης, κυρίως, για να δώσουμε στους μικρούς μαθητές μας τη δυνατότητα να αναπτύξουν τον προφορικό τους λόγο και να εκφραστούν στα ελληνικά. Μερικές από τις ερωτήσεις ήταν: ποια ήταν η Δήμητρα, ποια ήταν η Περσεφόνη, ποιος ήταν ο Πλούτωνας και γιατί άρπαξε την Περσεφόνη, τι συνέβη όταν η Δήμητρα έχασε την κόρη της, ποια λύση δόθηκε και από ποιον, πότε εποχές γνωρίζετε και ποιες, τι εποχή έχουμε όταν η Περσεφόνη βρίσκεται με τη μητέρα της και γιατί, τι εποχή έχουμε όταν η Περσεφόνη βρίσκεται στον Κάτω Κόσμο και γιατί.

Δραματοποιήσαμε τον μύθο στην τάξη και ακούσαμε τα τραγούδια «Ο εφιάλτης της Περσεφόνης», του Μάνου Χατζιδάκι και «Οι τέσσερις εποχές», του Αντόνιο Βιβάλντι

Τέλος, τα παιδιά δημιούργησαν και ζωγράρισαν ένα κολλάζ με τις σημαντικότερες σκηνές του μύθου και τις αντίστοιχες εποχές και το παρουσίασαν στο σχολείο κατά τη διάρκεια του Assembly. Στην παρουσίαση χρησιμοποιήθηκε η τεχνική της δραματοποιημένης αφήγησης, όπου τα παιδιά κρατώντας στα χέρια τους εικόνες με σκηνές από τον μύθο αφηγούνταν τα γεγονότα και τα παιδιά-ηθοποιοί έπαιζαν τις σκηνές.

Οι σκηνές του μύθου που επέλεξαν τα παιδιά να παρουσιάσουν ήταν:

1. Η Περσεφόνη μαζεύει λουλούδια
2. Η αρπαγή της Περσεφόνης από τον Πλούτωνα
3. Η Περσεφόνη στον Κάτω Κόσμο, η θλίψη της Δήμητρας και ο μαρασμός της φύσης (φθινόπωρο-χειμώνας)
4. Η επιστροφή της Περσεφόνης στη μητέρα της, η χαρά της Δήμητρας και η αναγέννηση της φύσης (άνοιξη-καλοκαίρι)

Από την Προδημοτική Α' εργάστηκαν οι μαθητές: Νικόλας Μπανιάς, Γιώργος Cherian, Ιόλη Daniel, Αλεξάνδρα Δημακάκου, Ραφαέλα Ηλία, Γεωργία Φωτιάδη, Leo Fox, Χριστιάνα Homans, Νικόλας Ιωσηφίδης, Απόλλωνας Jossang, Ηλέκτρα Κέρτσου, Δάφνη Κρατήρα, Άρια Κουτρουκίδη, Ηλιάννα Le Bennett, Οδυσσέας Μαυρίδης, Αναστασία Moore, Αλεξάνδρα Navot, Έκτορας Παπαγιάννης, Αλίν Ράμμος, Έκτορας Ρήγας-Bicknell και Ισαβέλλα Taylor.

Από την Προδημοτική Β' εργάστηκαν οι μαθητές: Σοφία Ayton, Δέσποινα Bartzila, Μελίνα Douvalis, Καλλιανύ Εροδοτου-Perry, Τατιάνα Κακουρος, Αναστασία-Όλγα Kotinopoulos, Ζωή Liu, Ιωάννα Λοϊζου, Κωνσταντίνος Mazaris, Αιχμήνη-Γεωργία Παπαδάκη, Ρόκος Παπαγιαννακόπουλος, Έκτορας Pezeshkpur, Άννα Ψαρουδάκη, Ίρις Refie Falouka, Μάια Savvidis, Ευγενία Σταθοπούλου, Έλενα Τουφεξή, Ελένη Tsocos, Αλέξανδρος Βέζος και Vaia Mae Zachariades.

Οι Άθλοι του Ηρακλή

Και ποιος δεν έχει ακούσει για τον Ηρακλή; Και ποιος δεν θαύμασε την ανδρεία και τη γενναιότητά του, κάθε φορά που πραγματοποιούσε έναν από τους 12 άθλους του;

Πάντως οι μαθητές της Πρώτης δημοτικού, αδιαμφισβήτητα, ξετρελιάθηκαν με τα κατορθώματά του. Λάτρεψαν τα βιβλία που διαβάσαμε, όπως, επίσης, και τα εκπαιδευτικά βίντεο που παρακολουθήσαμε σχετικά με τον Ηρακλή και τους 12 άθλους του. Όλα τα παιδιά συμμετείχαν ενεργά σε διάφορα σχέδια εργασίας που πραγματοποιήσαμε μέσα στην τάξη. Μάλιστα, κατασκεύασαν το δικό τους επιτραπέζιο παιχνίδι και ζωγράρισαν τους άθλους, που τους έκαναν τη μεγαλύτερη εντύπωση.

Συμμετείχαν οι μαθητές:

Τμήμα Α'

Miles Barlow
Néstoras Coole
Φίλιππος Γκλαβόπουλος
Ηλέκτρα Irish
Aella Johnson
Κατερίνα Κασσιμάτη
Άγγελος Κοκκινάκης
Σταμάτης Κουλουρίδης
Αριάδνη Λασκαράτου
Αττικός Λεμός Smyth
Θέμης Λουκόπουλος
Σοφία Lundgren
Μένια Παπαθανασίου
Ραφαέλα Παπαθανασίου
Αδριάννα Verdis

Τμήμα Β'

Στέλλα Hickey
Οδυσσέας Κατοστάρας
Λουκάς Μίητσιος
Άρης Πατσιάλης McDonald
Αλέξανδρος Πολυχρονόπουλος
Φοίβος Σταθακόπουλος
Αναστασία-Θεοδώρα Στυλιανού
Άννα-Ειρήνη Στυλιανού
Αλέξανδρος Θεοφάνους
Θεόφραστος Βέρδης
Λούις Walkden
Felix-Emilio Ζαβιτσάνος-Diez
Αλέξανδρος Ζοιώτας

Παρουσίαση μαθητών της τάξης Υ1Α: «Οι Άθλοι του Ηρακλή»
Αδριάννα, Νέστορας, Αριάδνη, Άγγελος, Κατερίνα

Θέμης Λουκόπουλος 1Α

Ηλέκτρα Irish

Αδριάννα Verdis

Aella Johnson

Σταμάτης Κουλουρίδης

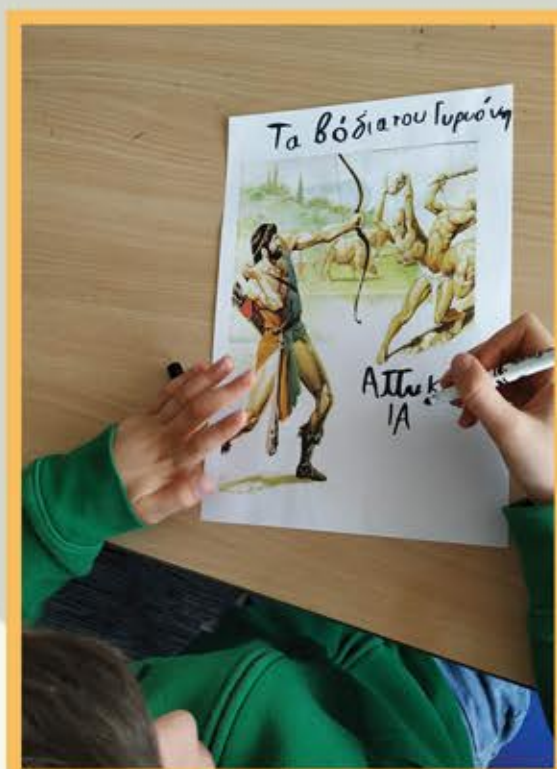
Σοφία Lundgren

Άγγελος Κοκκινάκης

Ο Αττικός, ο Φίλιππος, ο Σταμάτης, ο Θέμης και η Αέλια παίζουν το επιτραπέζιο «οι Άθλοι του Ηρακλή»

Αττικός Λεμός Smyth

Φίλιππος Γκλαβόπουλος

Ηλέκτρα Irish

Εικόνες από το βιβλίο «οι Άθλοι του Ηρακλή»
Μένια Παπαθανασίου και Ραφαέλα Παπαθανασίου

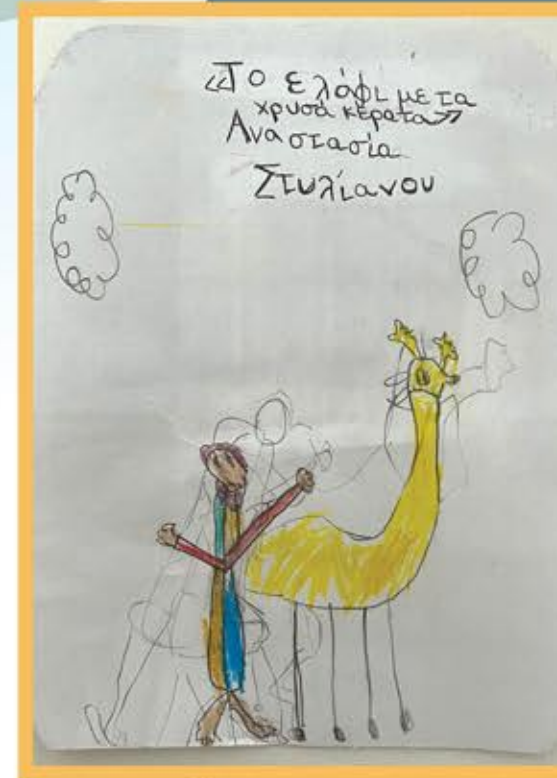
Η ακροστιχίδα του Ηρακλή
Θέμας Λουκόπουλος

Αλέξανδρος Θεοφάνους

Αλέξανδρος Πολυχρονόπουλος

Αναστασία Στυλιανού

Άννα Στυλιανού

Άρης Πατσιαλός Μακντόναλντ

Θεόφραστος Βέρδης

Λούης Walkden

Στέλλα Hickey

Φέλιξ Ζαβιτσάνος-Diez

Λουκάς Μιλτισίος

Οδυσσεάς Κατσιτάρας

Φοίβος Σταθακόπουλος

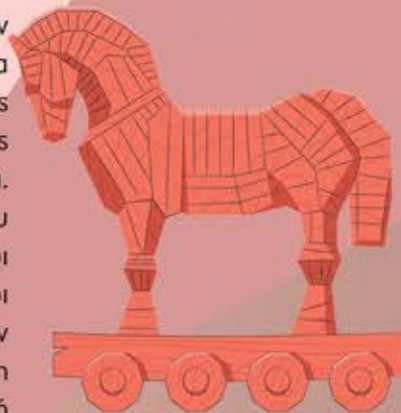

Οι γνωστότεροι βασιλιάδες της ελληνικής μυθολογίας και η ιστορία τους

Οι μαθητές των τμημάτων της Β' Δημοτικού ασχολήθηκαν με γνωστούς ήρωες της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας που είτε ήταν ήδη είτε έγιναν μετέπειτα βασιλιάδες. Ο ενθουσιασμός όλην ήταν διάχυτος από την αρχή μέχρι και το τέλος των εργασιών, μέσα στην τάξη.

Ξεκινήσαμε με δύο πολύ γνωστούς βασιλιάδες, τον Μενέλαο και τον Αγαμέμνονα, οι οποίοι ξεκίνησαν τον Τρωικό πόλεμο. Στην τάξη έγιναν συζητήσεις για τα δεινά του πολέμου, τα οποία αντιπαραθέσαμε με τα θετικά της ειρήνης. Οι μαθητές ήταν πολύ δημιουργικοί κι έφτιαξαν χάρτες, που έδειχναν όλα τα μέρη της Ελλάδας απ' όπου ξεκίνησαν πολύ γνωστοί πολεμιστές της μυθολογίας για το ταξίδι στην Τροία. Στη συνέχεια, εξετάσαμε την ιστορία του πολυμήχανου Οδυσσέα, του βασιλιά, που σηματοδότησε το τέλος του Τρωικού πολέμου, με την ιδέα του να δημιουργήσουν οι Αχαιοί τον Δούρειο Ίππο. Η ιστορία αυτή πυροδότησε τη φαντασία των μαθητών, οι οποίοι δημιούργησαν αφίσες με τον Δούρειο Ίππο και τους Τρώες να τον μεταφέρουν μέσα στην πόλη τους. Μια ακόμη ιστορία που ενθουσίασε τους μικρούς μας μαθητές ήταν εκείνη του θησέα, του ήρωα που σκότωσε τον Μινώταυρο, ένα μυθικό πλάσμα με τρομακτική όψη. Τέλος, Η ιστορία του Περσέα που έκοψε το κεφάλι της Μέδουσας, που όποιος αντίκρυζε γινόταν πέτρα, ενέπνευσε τα παιδιά να κάνουν χειροτεχνίες και ζωγραφιές. Όλα τα παιδιά χάρηκαν πολύ που είχαν την ευκαιρία να μάθουν περισσότερα για την ελληνική μυθολογία και εργάστηκαν με συνέπεια για το τελικό αποτέλεσμα. Συγχαρητήρια σε όλους!

Σωτηρία Πόρτερ

Για τα δεινά του πολέμου:

«Οι άνθρωποι πεθαίνουν στον πόλεμο. Οι ηγέτες λένε στους ανθρώπους να κάνουν πράγματα που είναι άσχημα. Καταστρέφονται οι πόλεις και τα παιδιά δεν πάνε σχολείο. Οι άνθρωποι πρέπει να ζουν με ειρήνη, γιατί ενωμένοι καταφέρνουμε περισσότερα πράγματα. Δημιουργούμε καλύτερες πόλεις και δε φοβόμαστε. Τα παιδιά πάνε σχολείο και μαθαίνουν πολλά πράγματα».

Ανδριανός Σουάρεζ

Τι ξέρετε για τον Τρωικό πόλεμο:

«Η αφορμή ήταν μια γυναίκα, η ωραία Ελένη, βασίλισσα της Σπάρτης. Ο πόλεμος διήρκεσε δέκα χρόνια».

Πολυχρόνης Ζαφειρίου

Με ποιον τρόπο κατάφεραν οι Αχαιοί να κερδίσουν:

«Ο Οδυσσέας βοήθησε πολύ στη νίκη των Αχαιών, γιατί εμπνεύστηκε τον Δούρειο Ίππο. Οι Τρώες άνοιξαν τις πύλες και ο Δούρειος Ίππος μεταφέρθηκε μέσα στην Τροία, ενώ οι Αχαιοί ήταν κρυμμένοι μέσα του».

Χριστίνα Βθισμά

Τι νομίζετε για την απόφαση του Μενέλαου και του Αγαμέμνονα να ξεκινήσουν έναν πόλεμο:

«Θεωρώ ότι δεν ήταν καλή ιδέα να ξεκινήσουν τον πόλεμο, επειδή ο πόλεμος φέρνει σκοτωμούς, πείνα και στεναχώρια».

Χριστίνα Οικονομοπούλου

Χάρτης με το ταξίδι των Αχαιών από την Ελλάδα στην Τροία

Πόπη Χάρβη και Γεωργία Γκούτζιου

Ποια ήταν η αφορμή έναρξης του πολέμου;

α. Ο Πάρις... Πήρε την ωραία Ελένη... από τον Μενέλαο... που ήταν ο σύζυγός της Αλέξανδρος... 10 χρόνια...

Γιώργος Λεούσης

Ποιοι ήταν οι βασιλιάδες του Τρωικού πολέμου;

8. Ο Μενέλαος ήταν γιος του Λαέρτη και αδελφός του Αγαμέμνονα. Ήταν βασιλιάς της Σπάρτης και είχε παντρευτεί την ωραία Ελένη.
Ο Αγαμέμνονας ήταν ο βασιλιάς των Μυκηνών. Ήταν παντρεμένος με την Κλυταιμνήστρα και είχαν τρεις κόρες: την Ιφιγένεια, την Ηλέκτρα και τη Χρυσόθεμη.
Ο Οδυσσέας ήταν γιος του Λαέρτη και της Αντίκλεις. Ήταν βασιλιάς της Ιθάκης και ήταν παντρεμένος με την Πηνελόπη.

Σοφία Δέσποινα Γκλιάντη

Ποιος νομίζεις ότι βοήθησε να τελειώσει ο Τρωικός πόλεμος;

Νομίζω ότι ο Οδυσσέας βοήθησε περισσότερο τους Αχαιούς να κερδίσουν γιατί είχε την ιδέα να φτιάξουν τον Δούρειο Ίππο, που μέσα στην κοιλιά τον κρύφτηκαν οι Αχαιοί.

Αλεξάνδρα Μαρία Καλλιανιώτη

Πώς καταστράφηκε η Τροία;

Η Τροία καταστράφηκε τελικά όταν οι Αχαιοί έβαλαν φωτιά στην Τροία και έκαψαν την πόλη.

Γεωργία Γκούτζιου

Σοφία Δέσποινα Γκλιάντη

Ένα αντιπολεμικό μήνυμα

Αριάννη Τσόκου

Κωνσταντίνος Tomlinson

Αλεξάνδρα Γιαννοπούλου και Αριάδνη Τσάκου

Θησέας, βασιλιάς της Αθήνας

Αριστείδης Gurdain Calogieropoulos και Αλέξανδρος Homans

Εντοπισμός των περιοχών που έδρασε ο Θησέας

Πόνη Χάρβνη και Ελίς Ntagkala

Βρίσκοντας την Αθήνα στον χάρτη της Ελλάδας

Μάγια Στεργιοπούλου και Θάνος Στεργιόπουλος

Ψάχνοντας το Αιγαίο Πέλαγος που πνίγηκε ο Αιγέας

Τζέιμς Lazari και Blake Μπαστουνόπουλος

Φίλιππος Τσαντίκος και Αλέξανδρος Λιου

Μάξιμος Λάμπερτ και Χριστίνα Βήισμιά

Δημήτρης Τσαντίκος

Ιστορική αναδίχηση της ιστορίας του Θησέα

Θάνος Στεργιόπουλος

Αλεξάνδρα Μαρία Καλλιανιώτη

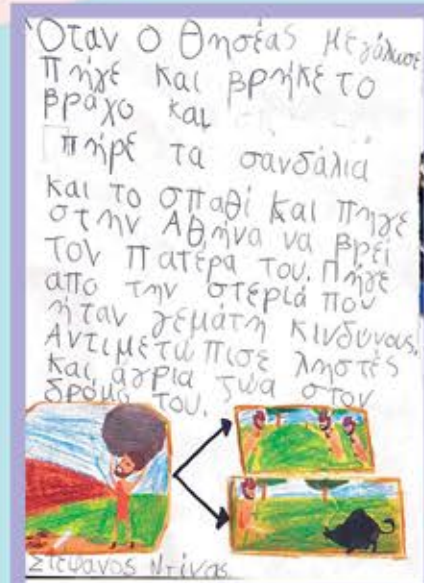
Μηλέκ Μπαστούνουπουλος

Αλεξάνδρα Γιαννοπούλου

Μάγια Στεργιοπούλου

Στέφανος Ντίνας

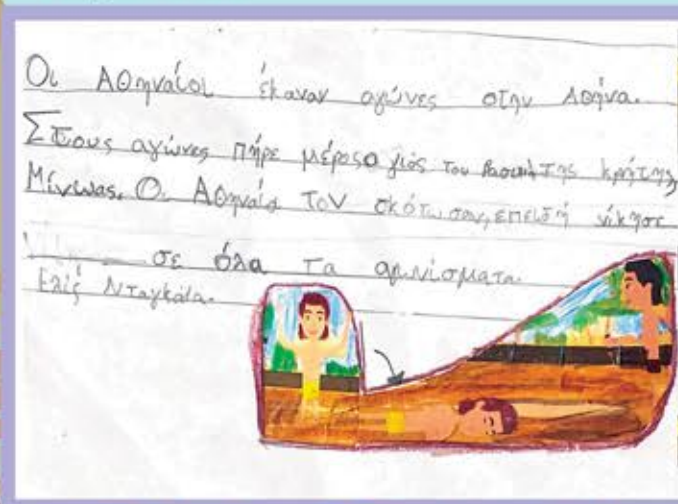
Σοφία Δέσποινα Γκλιήτη

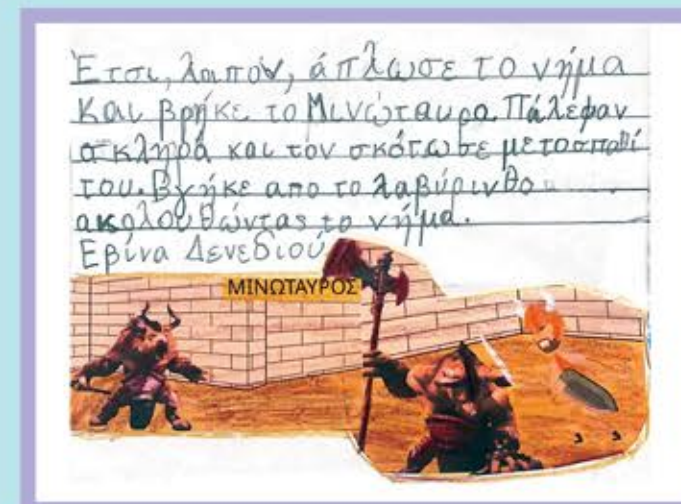
Αλέξανδρος Homans

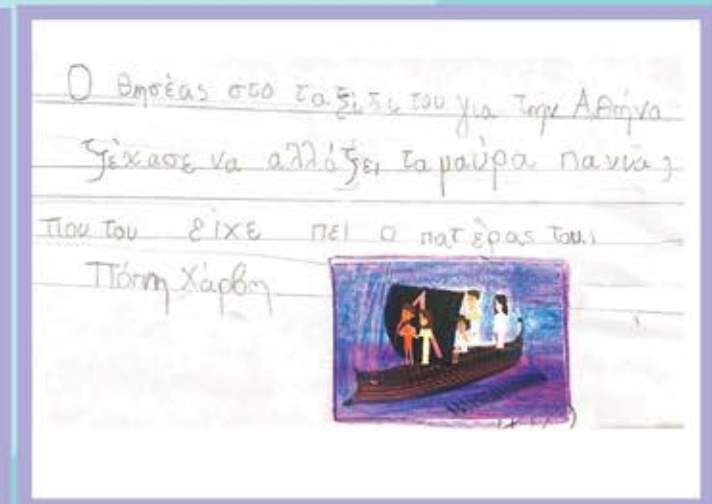
ΤΣέιμς Λαζαρί

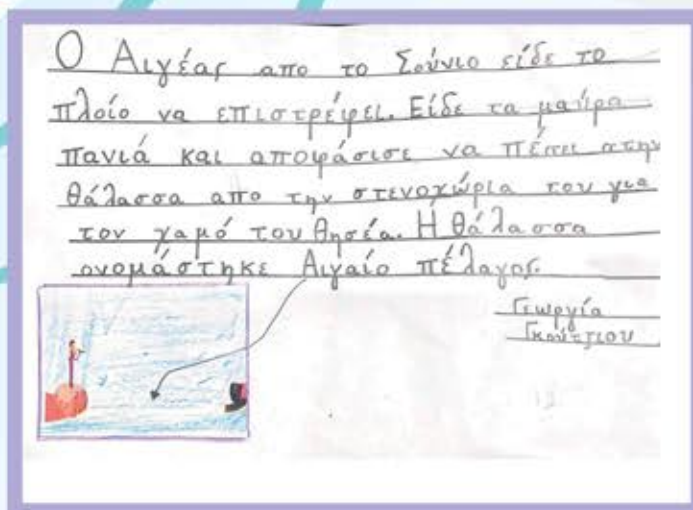
Ελίζ Νταγκάλα

Ερίνα Δεενδιού

Πόνη Χάρβη

Γιωργία Γκούτζιου

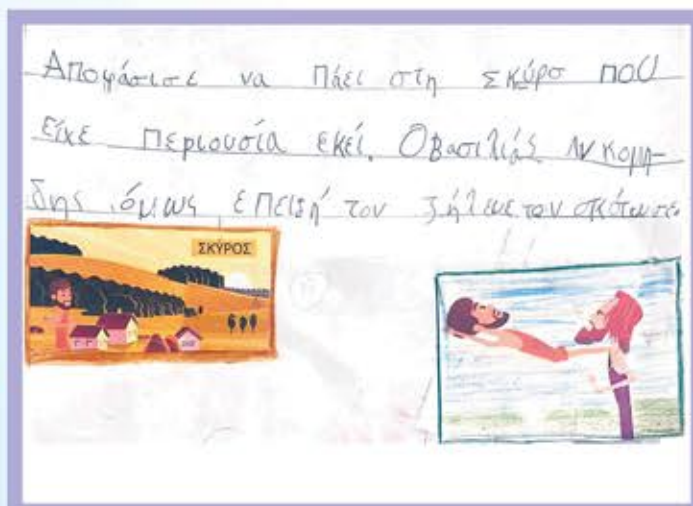
Αλέξανδρος Λβοβ

Μιχάλης Μαζάρης και Χρύσα Χριστοδουλόπουλος

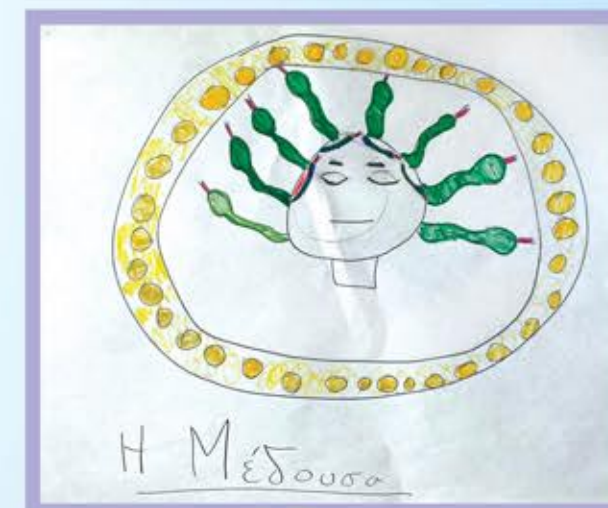
Αριστέιδης Gurdain Καλογερόπουλος

Κωνσταντίνος Tomlinson

Μιχάλης Μαζάρης

Σοφία Δέσποινα Γκλήιττ

Μάγια Στεργιοπούλου

Αριάδνη Τσόκου

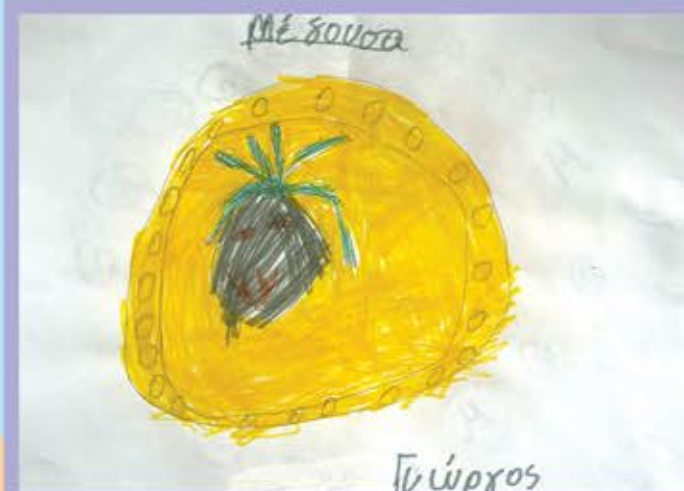
Ελίζ Νταγκάλα

Κωνσταντίνος Tomlinson

Γεωργία Γκούτζιου

Γιώργος Λεούσης

Στέφανος Ντίνας

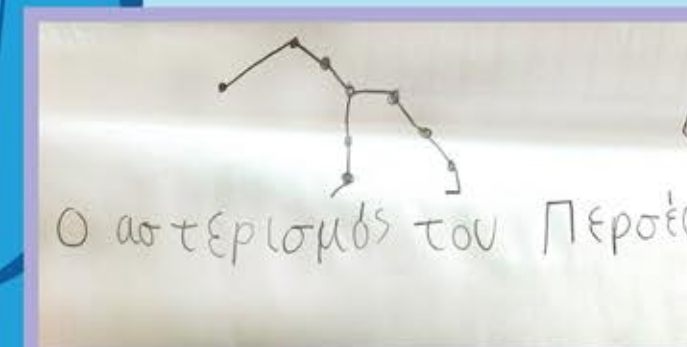
Τζέιμς Lazari

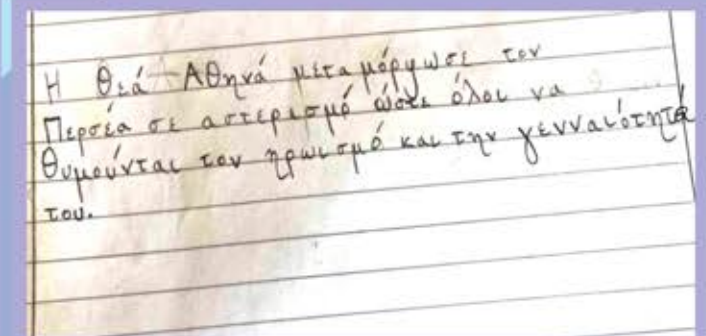
Θάνατος Στεργιόπουλος

Πόννη Harvie

Στέφανος Ντίνας

Σοφία Δέσποινα Γκλιάνη

Σε τι μεταμορφώθηκε ο Περσέας στο τέλος της ζωής του

Η ελληνική μυθολογία μέσα από έργα ζωγραφικής

Η αρχαία ελληνική μυθολογία αποτέλεσε κυρίαρχο θέμα στην παγκόσμια τέχνη με τις δοκιμασίες των ηρώων να λειτουργούν συχνά ως πηγή έμπνευσης για τους εικαστικούς καλλιτέχνες.

Μαζί με τους μαθητές της Γ' Δημοτικού συζητήσαμε και αναλύσαμε έργα ζωγραφικής, διαφορετικών τεχνοτροπιών, με στόχο να καταλάβουν τη σπουδαιότητα της ελληνικής μυθολογίας, να εμπνευστούν και να δημιουργήσουν, ως νέοι, μικροί καλλιτέχνες, τα δικά τους έργα.

Οι μαθητές, αφού μελέτησαν τον μύθο που τους κέντρισε περισσότερο το ενδιαφέρον, τον παρουσίασαν μέσα στην τάξη και με περηφάνια μοιράστηκαν το έργο που δημιούργησαν.

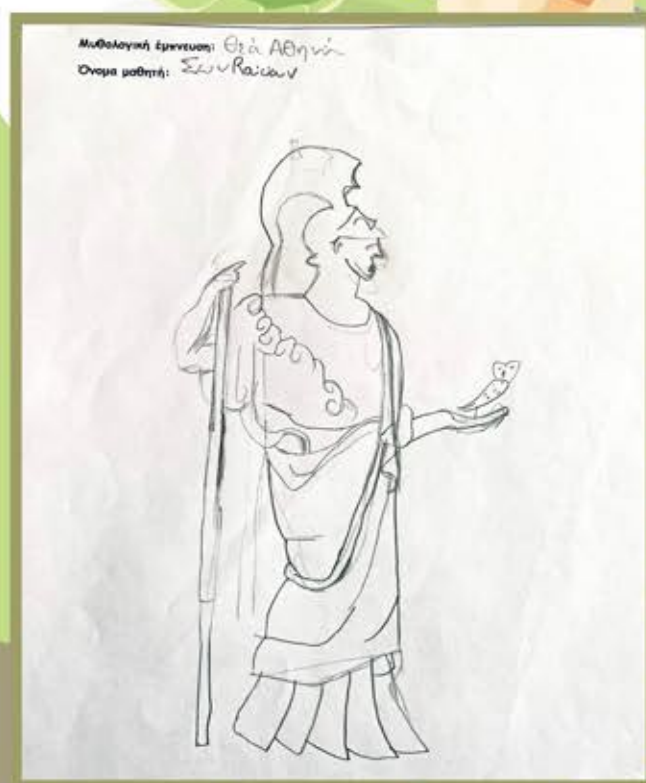
Μικροί καλλιτέχνες:

Τμήμα Α'

Δημήτρης Χάλιος
Πηνελόπη Fox
Δήμητρα Γκούτζου
Αριάδνη Χατζηγεωργίου
Έκτορας Καραμπιέλης
Νικόλας Καράβας
Οδυσσέας Κασόλης
Εύα Κατσακιόρη Hutchison
Μάρκος King
Φαίδρα Κλαυδιανού
Αλέξανδρος Κλαυδιανός
Γιώργος Πάνος
Άρης Πεζεσκιούρ
Ορέστης Πρασάς
Σων Ryan
Άννα-Μάγια Skliris
Αλέξης Taylor

Τμήμα Β'

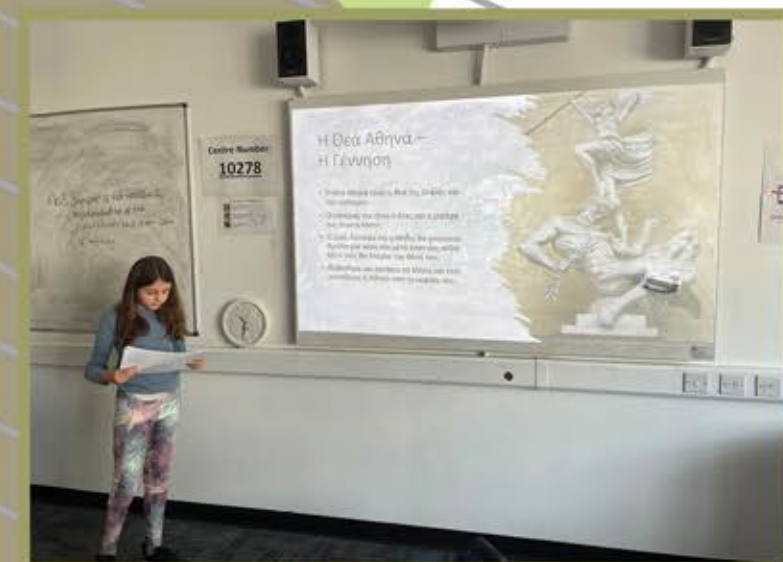
Αλέξανδρος Σιαμήτρος
Αλεξία Κρατήρα
Γιώργος Cochrane
Αλέξανδρος Van Schalkwyk
Ελένη Στεργίου
Εμίλια Σαββίδη
Ζέφυρος Johnson
Ζωή Μαρία Οικονομοπούλου
Κωνσταντίνος Verdis
Μαρίλια Καραγιώργου
Συμεών Μπανιάς
Τζιάκομο Patrassini

Σων Ryan

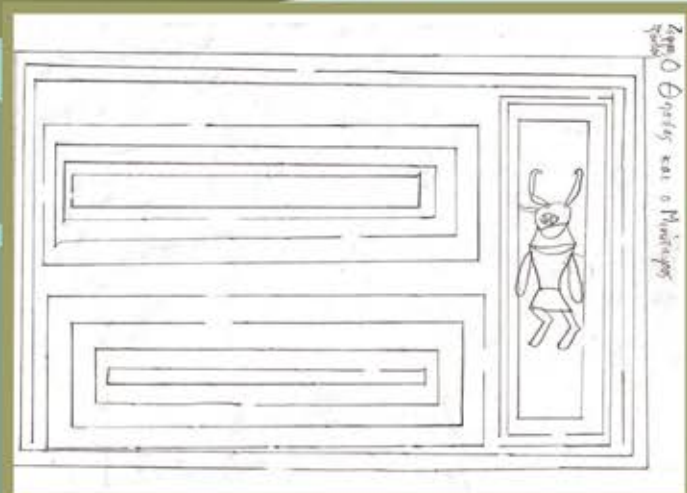
Αλέξανδρος Van Schalkwyk

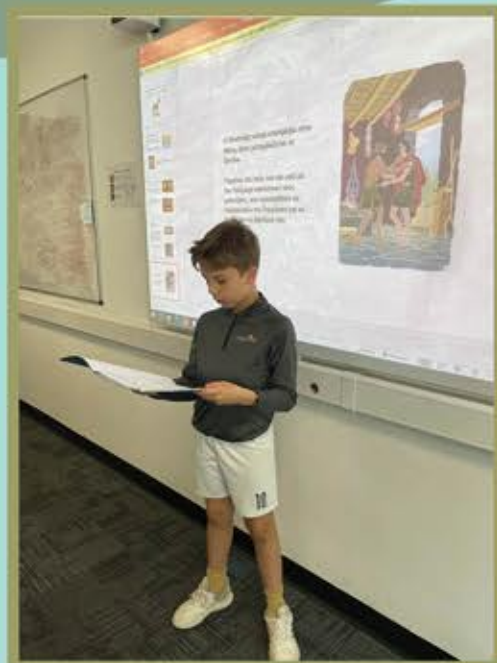
Αριάδνη Χατζηγεωργίου

Ζέφυρος Johnson

Μαρίλια Καραγιώργου

Μάρκος King

Αλέξανδρος Κλαυδιανός

Αλέξης Taylor

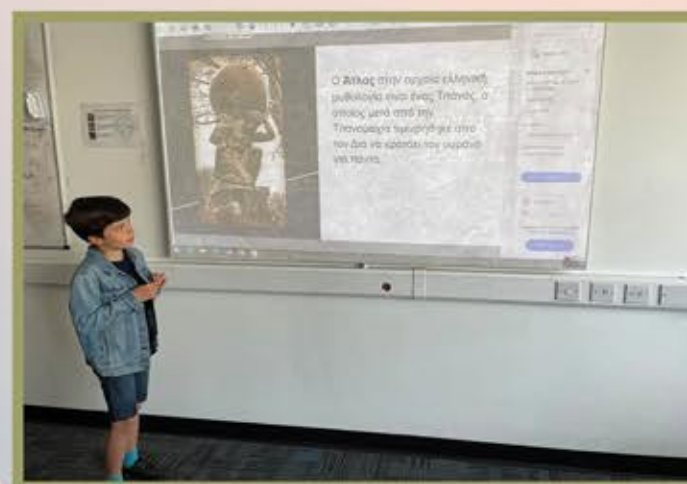
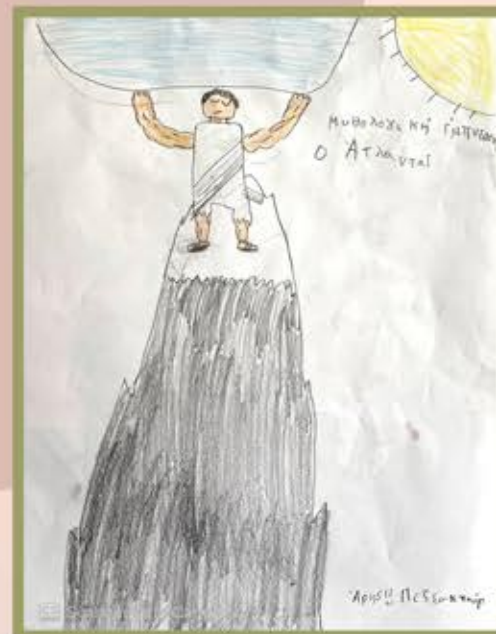
Δημήτρης Χάλιος

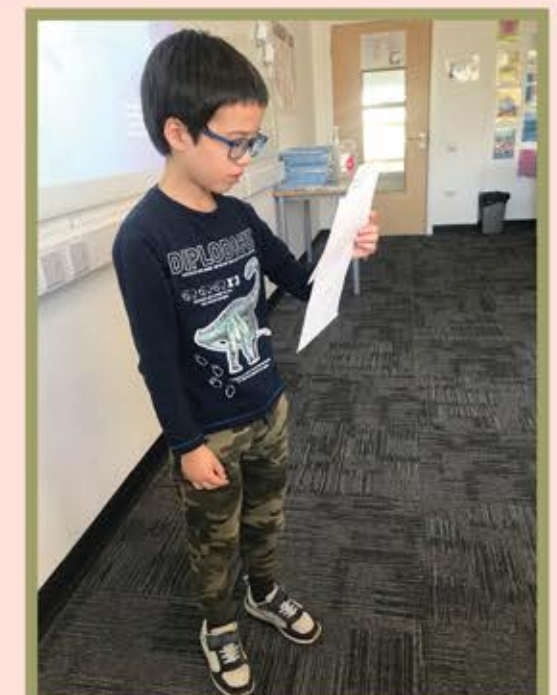
Γιώργος Cochrane

Άρης Πεζεσκούρ

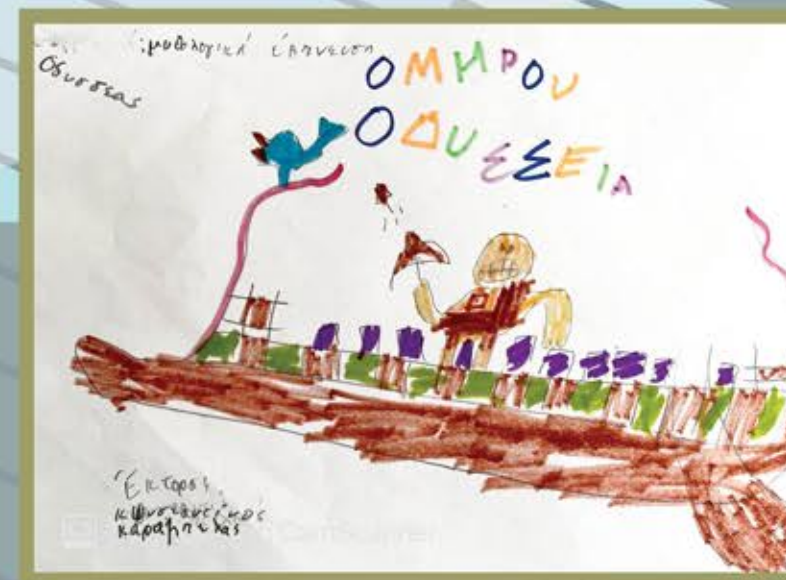
Γιώργος Πάνος

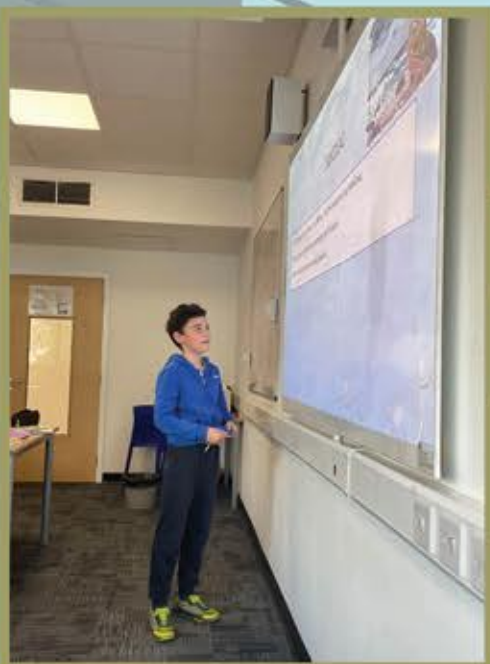
Αλέξανδρος Σιαμήτρος

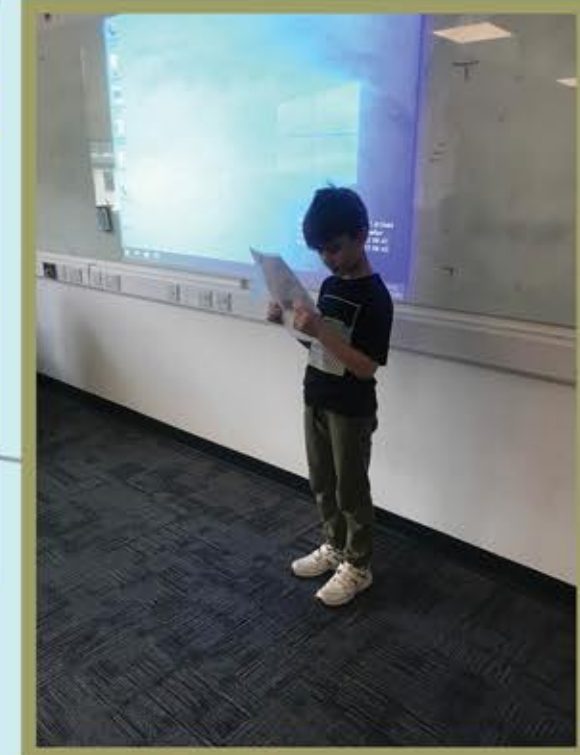
Οδυσσεύς Κασόλης

Έκτορας Καράμπελης

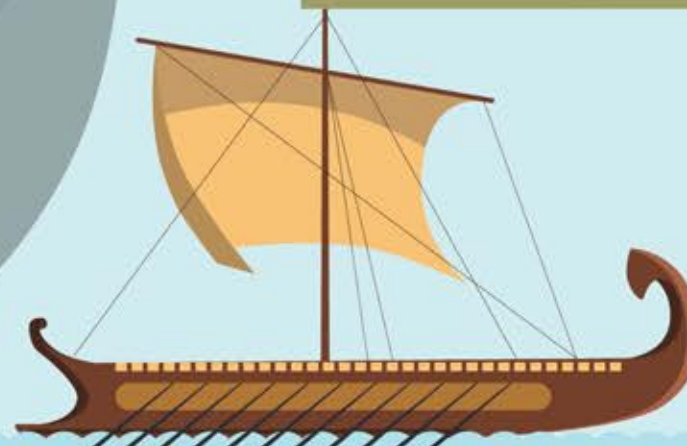
Ορέστης Πρασάς

Τζιάκομο Patrsassi

Ελένη Στεργίου

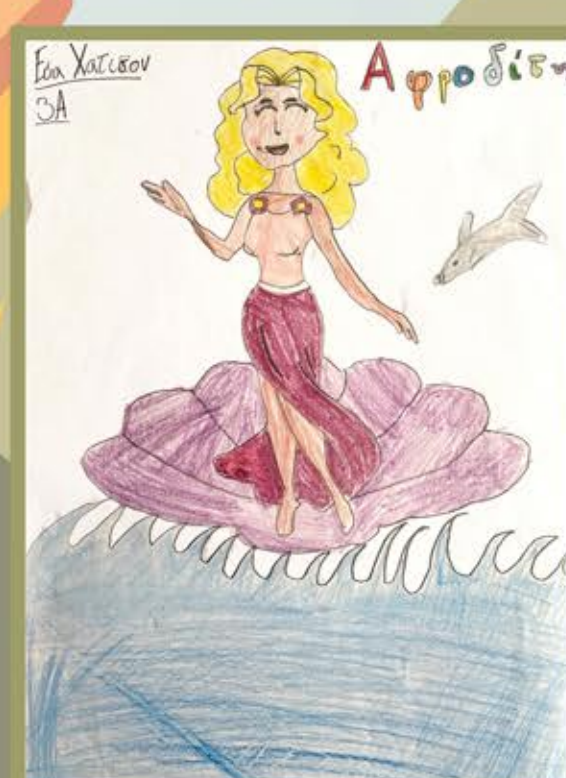
Ζωή Μαρία Οικονομοπούλου

Πηνελόνη Fox

Αλεξία Κρατήρα

Εύα Κατσακιόρη Hutchison

Φαίδρα Κλαυδιανού

Μυθολογική έμπνευση: Μούσες
Όνομα μαθητή: Φαίδρα Κλαυδιανός
ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Giuseppe Faenza (Calliope 1862.)

Δήμητρα Γκούτζιου

Μυθολογική έμπνευση: Οι Μούσες - Μούσα Καλλιόπη
Όνομα μαθητή: Δήμητρα Γκούτζιου Χρον 3Α

Εμίλια Σαββίδη

Μυθολογική έμπνευση: Η μούσα Καλλιόπη
Όνομα μαθητή: Εμίλια Σαββίδη

Άννα-Μάρια Skliris

Νικόλαος Καράβας

Κωνσταντίνος Verdis

Συμεών Μπανιάς

Οι 12 Θεοί του Ολύμπου

Οι μαθητές της Δ' τάξης επιμελήθηκαν τα κείμενα και τις ζωγραφιές των θεών του Ολύμπου, οι οποίοι αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής μυθολογίας.

Οι αρχαίοι Έλληνες λάτρευαν τους δώδεκα θεούς που ζούσαν στον Όλυμπο και όριζαν τις τύχες των ανθρώπων. Οι θεοί του Ολύμπου έμειναν στην ιστορία για τον τρόπο που επηρέαζαν τις ζωές των ανθρώπων. Μπορεί να είχαν υπεράνθρωπες δυνάμεις, όμως τελικά δεν διέφεραν και πολύ από τους απλούς ανθρώπους.

Σερμάστιαν Φιλιππιδής

Ο Ήφαistos, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, ήταν ένας από τους κύριους Ολύμπιους θεούς του αρχαίου Δωδεκαθέου. Ήταν ο θεός της φωτιάς, του ουρανού, της γης, της μεταλλουργίας και της χαλκούργιας. Σύμφωνα με την Ιλιάδα του Ομήρου ήταν υιός του Δία και της Ήρας. Αυτό αναφέρεται στους Ομηρικούς στίχους, τους οποίους ακολουθούν οι μεταγενέστεροι συγγραφείς.

Ορφέας Γκλαβόπουλος

Ο Άρης είναι ο θεός του πολέμου. Είναι ο γιος του Δία και της Διώνης. Είναι πολύ δυνατός και δεν είναι αβλαβής. Πολεμάει τον Ηρατή χωρίς επιτυχία και σκοτώνει τον γιο του Ποσειδώνα, τον Ηφαιόβιο. Στον Τρωικό Πόλεμο ο Άρης υποστηρίζει τους Έλληνες. Ο άρμος στην μάχη περιγράφει τον Άρη ως μισητό, δολοφόνο και άδικο των ανθρώπων.

Αριστείδης Μήτσιος

Αριστείδης Μήτσιος

Τάσος Φίλιππος

Φίλιππος Τάσος

Τμήμα Α'
Διδ.: Ηλίας Λάντζας

Τμήμα Β'
Διδ.: Ειρήνη Καρνίτση

Απόστολος Μίσιος
Η ΕΣΤΙΑ
Η Εστία είναι η θεά του φωτός και της οικογένειας. Είναι η θεά που ζει στο σπίτι και είναι η βασίλισσα του σπιτιού. Είναι η θεά που δίνει την θερμότητα και την άνεση στους ανθρώπους. Είναι η θεά που είναι πάντα δίπλα μας και μας προστατεύει.

Απόστολος Μίσιος

Ο Απόλλωνας
Ο Απόλλωνας είναι ο γιος του Δία και της Λητούς. Είναι ο αδελφός της Αρτέμις. Είναι ο θεός του φωτός, της ποίησης και της μουσικής. Όταν γεννήθηκε ο Απόλλωνας, ένα χρυσό φως πλημμύρισε την Γη, το οποίο όπου γεννήθηκε. Ο Απόλλωνας τρεφόταν με νέκταρ και αμβροσία. Επίσης, έγινε τόσο όμορφος, που ο πατέρας του, ο Δίας, του ονόμασε το θεό του φωτός. Ο Σείφας (ο χαλκός), όπως λέγεται ο Απόλλων, σκόπευε κάθε πρωί το όνομα του Ήλιου και φώτιζε τον κόσμο όπου πήγαινε. Ο Απόλλωνας έμεινε στους ανθρώπους την τέχνη της μουσικής, της ποίησης, και του τραγουδιού.

Κυριακή Θωμοπούλου

Ο Θέας Ερμής
Ο πατέρας του Ερμή ήταν ο Δίας και η μητέρα του ήταν η Μαια. Ήταν ο αγγελιαφόρος των θεών, ο προστάτης των εμπορέων, των ταξιδιών, αλλά και των αγώνων. Ήταν ο θεός της γρήγορης και της ευφυΐας. Ήταν ο θεός που παραπονιόταν στον πατέρα του, τον Δία, ότι οι απόγονοί του ήταν τόσο πολλοί στον θείο Απόλλωνα, που χάρις τη γρήγορη και ο Απόλλων χάρις στον Ερμή το Ερμάντιο. Ο Ερμής του άρεσαν οι γρήγορες, όπως όταν έλαβε το Ερμάντιο, μνηστέραι του και άλλων Νηρηίδων, ενώ τους ζούσαν, ίσως πολλές φορές. Ο Δίας πάντα του έμπνευσε για εστιασμένη και σημαντική απασχόληση.

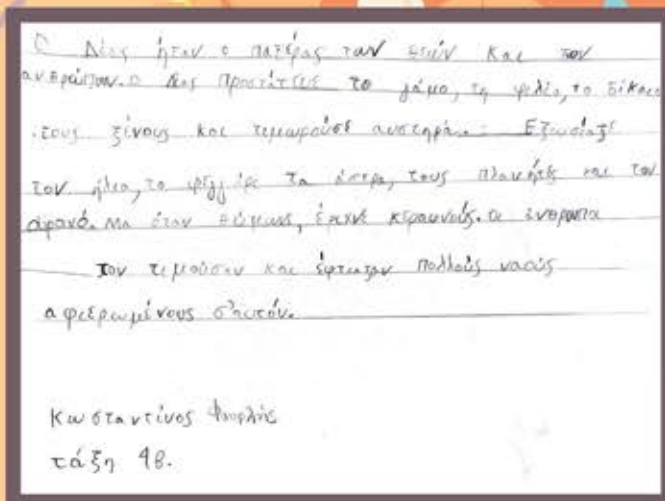
Αλέξανδρος Lundgren

Δημήτριος
Η Δημήτρια ήταν μια από τις θεές και θεούς του Ολύμπου. Οι γονείς της ήταν ο Κρόνος και η Ρέα, και τα αδέρφια της ήταν: Η Θέα Έστια, Η Θέα Ήρα, Ο Θεός Ποσειδώνας, Ο Θεός Δίας. Οι Σειφίτες στη Γη είναι ο Ποσειδώνας και ο Δίας, οι οποίοι έλαβαν το όνομα τους από τη θεά Περγαμένη και τον θεό Πλούτο. Η Δημήτρια ήταν η θεά της γεωργίας και της ελευθέρου βλαστήσεως του εδάφους. Ήταν και η θεά της γονιμότητας και του γένους.

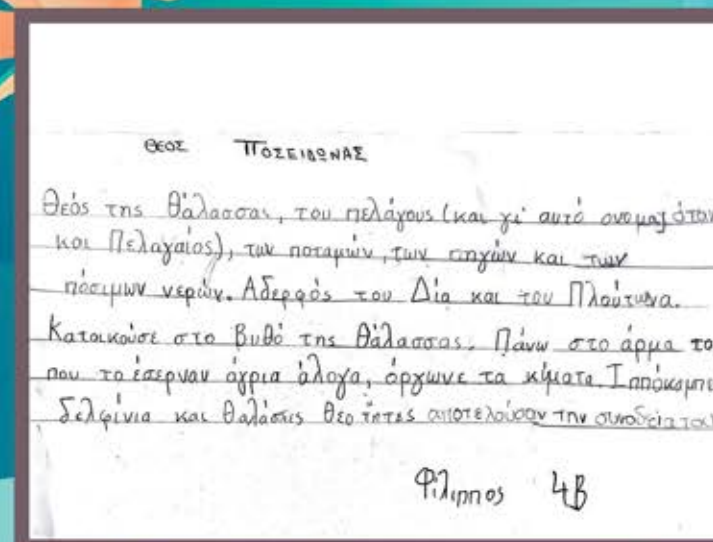
Νεφέλη Ζηλοπούδη και Δανάη Τσιρίδου Enaholo

Αλέξης Ματτέζος

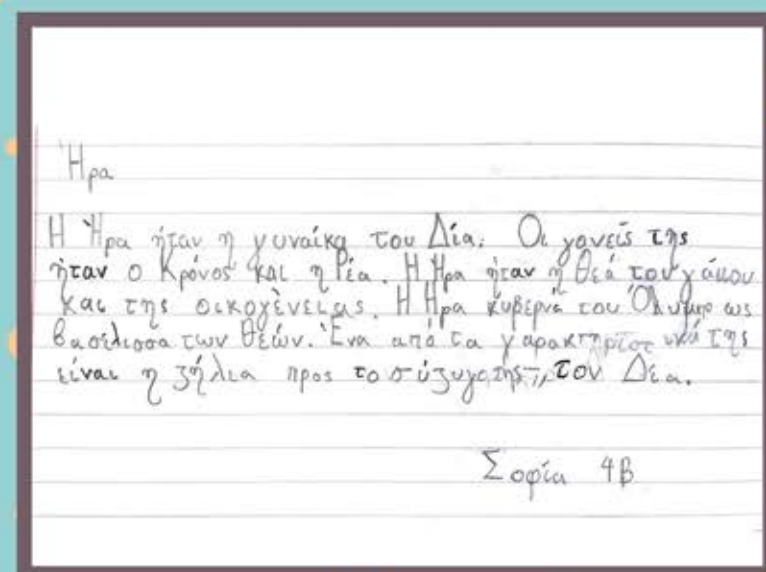
Κωνσταντίνος Φουρλής

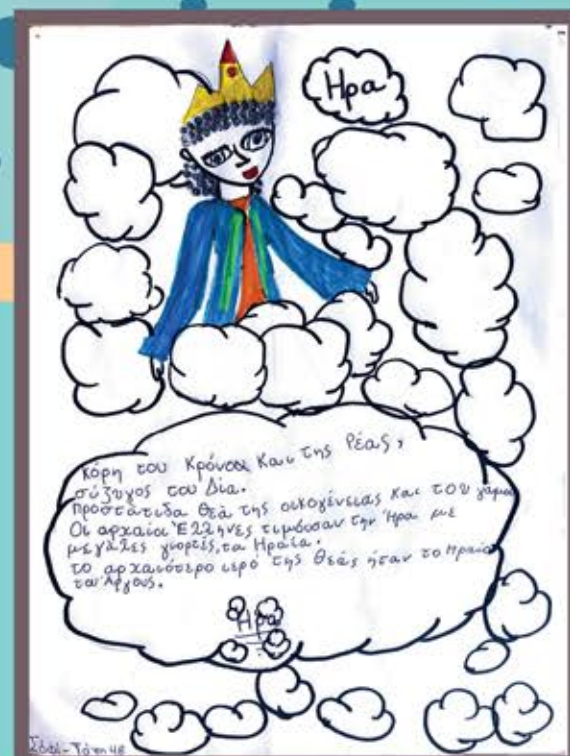
Φίλιππος Σταυρίδης

Φίλιππος Σταυρίδης

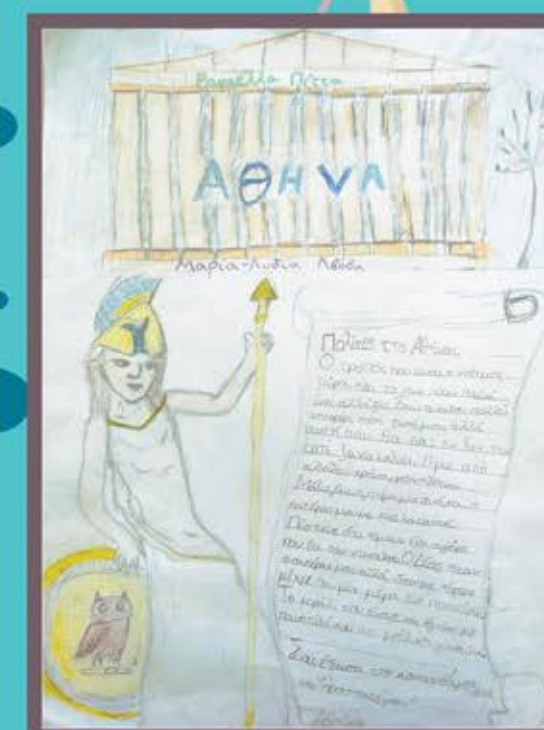
Σοφία Δημακάκου

Σόφι Ρατον Ζαμπέτα

Λουίζα Skliris

Ραφαέλλα Πέττα και Μαρία Λυδία Λβόβα

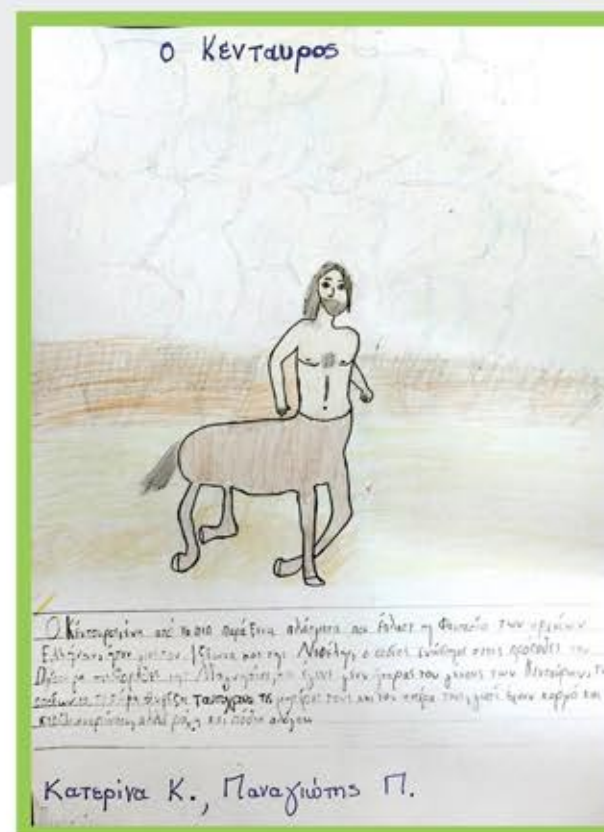
Διδ.: Αθηνά Βήλουτη

Μυθολογικά τέρατα

Στο φετινό περιοδικό, οι μαθητές και μαθήτριες της Πέμπτης τάξης έδωσαν νουά σε μερικά από τα πιο «αλλόκοτα» πλάσματα της ελληνικής μυθολογίας. Τα μυθολογικά τέρατα είναι δημιουργήματα της ανθρώπινης φαντασίας, που γεννιούνται, ζουν και πεθαίνουν με τρόπους ιδιαίτερους και έχουν πρωταγωνιστήσει σε άπειρες ιστορίες του ελληνικού μύθου. Είναι κυρίως πλάσματα τραγικά που ενσαρκώνουν τον φόβο και την απειλή για άλλους μυθικούς ήρωες, αλλά στην ουσία τα ίδια διεκδικούν το δικαίωμά τους στη ζωή.

Τα παιδιά εργάστηκαν σε ζευγάρια, έκαναν τη δική τους έρευνα στο διαδίκτυο και αθίευσαν πληροφορίες και εικονογραφικό υλικό για το «τέρας» που τους ανατέθηκε, μετά από κλήρωση. Έπειτα, ακολούθησε μια σύντομη παρουσίαση του υλικού στην τάξη και στη συνέχεια οι μαθητές προσπάθησαν, με ιδιαίτερο μεράκι και ενθουσιασμό, να αποδώσουν ζωγραφικά τα απόκοσμα αυτά πλάσματα.

Τέλος, τα παιδιά συγκέντρωσαν εικόνες από διάφορα έργα τέχνης, όπως αρχαία αγάλματα, αγγεία, ανάγλυφα, που αναπαριστούν τις μορφές των μυθολογικών τεράτων με τα οποία ασχολήθηκαν και έφτιαξαν τον δικό τους αμφορέα με την τεχνική του κολλάζ.

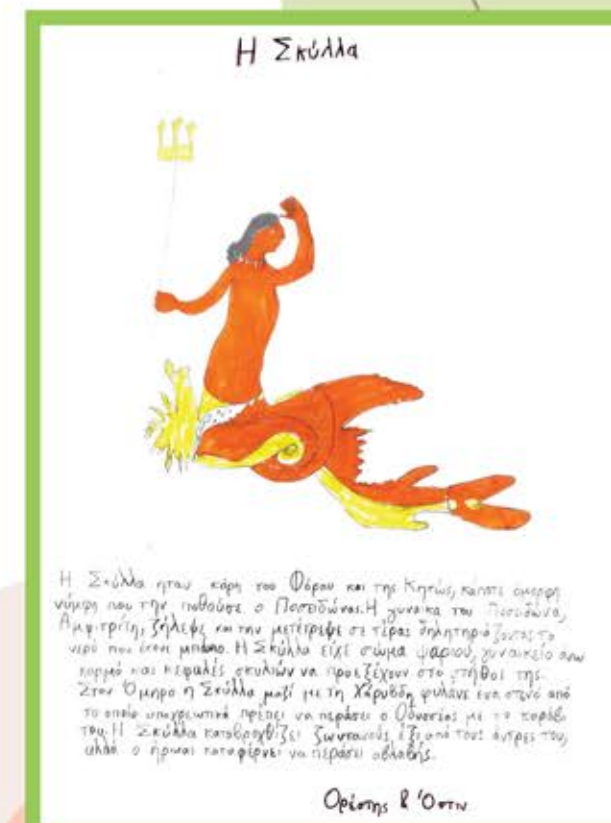
Κατερίνα Krunic και
Παναγιώτης Παπαριστοδήμου

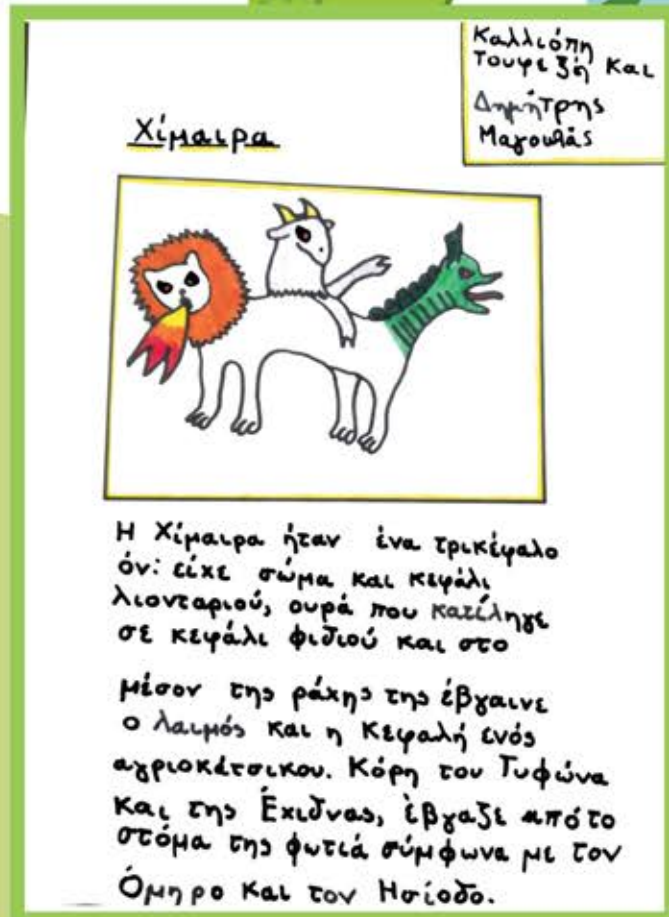
Ξανθή Ζουρνατζόγλου και
Δημήτρης Νερατζής

Σοφία Κουκιάσα

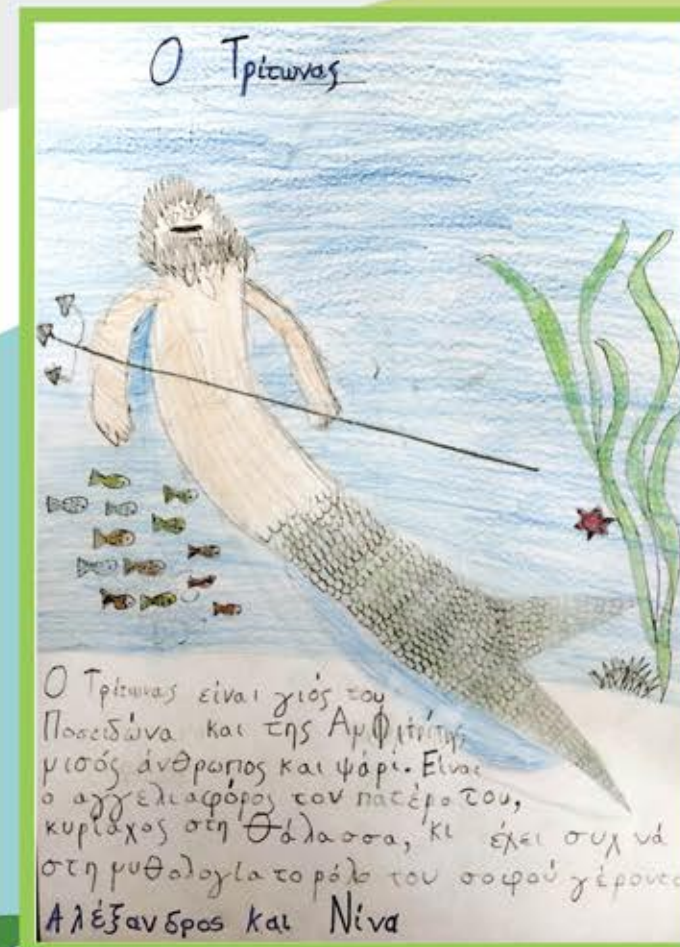

Ορέστης Τσόκος και
Όστιν Τοπτσής

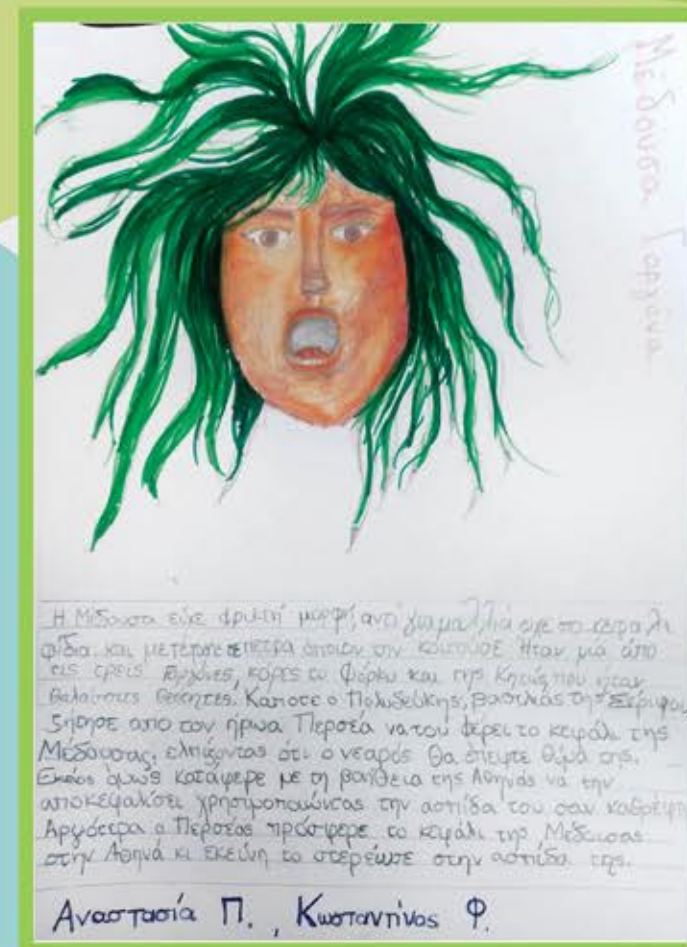

Μελίνα Joseph Patel και Χάρης Daniel

Καλλιόπη Τουφεξή και Δημήτρης Μαγουλάς

Αλέξανδρος θανασσούλης και Νίνα Γιαννουλοπούλου

Αναστασία Παπαθανασίου και Κωνσταντίνος Φιλίππιδης

Διδ.: Δημήτριος Βογιατζής

Η Αργοναυτική Εκστρατεία

Οι μαθητές της Έκτης τάξης γνώρισαν τον Ιάσωνα και ταξίδεψαν μαζί του στο μεγάλο ταξίδι της Αργοναυτικής Εκστρατείας. Ακολούθησαν την πορεία της περίφημης Αργούς, γνώρισαν νέους προορισμούς και θάλασσες και κατάφεραν να πάρουν το χρυσόμαλλο δέρας.

Μετά από έρευνα που πραγματοποίησαν τα παιδιά στο διαδίκτυο, συγκέντρωσαν τις απαραίτητες πληροφορίες και δημιούργησαν αφίσες που περιλαμβάνουν στοιχεία από τη ζωή και το ταξίδι του Ιάσωνα, καθώς και τις περιπέτειές του, κατά τη διάρκεια της Αργοναυτικής Εκστρατείας.

Συμμετείχαν με αλφαβητική σειρά οι μαθητές:

Oliver-Αντώνιος Barnett

Αλέξανδρος Barrett

Θωμάς Boyd-Carpenter

Καρμέλητα-Αναστασία Δερουκάκη

Αντώνιος Ζοζώτας

Δημήτριος Καναράς

Σάββας Καρυπίδης

Μελιτινή-Χριστίνα Κατσακιώρη-Hutchison

Αναστασία Κυριακίδου

Έλενα Λαζάρη Ζαχαρία

Αλεξάνδρα Μπαχαρή

Myla Polo

Αριστοτέλης Σιαμήτρος

Μιχάλης Φραγκιάς

Φίλιππος Χριστοφίδης

*Για τη δημιουργία του υλικού χρησιμοποιήθηκε η ιστοσελίδα "<https://www.canva.com/>"

Ο Ιάσωνας και οι Αργοναύτες:

Η Αρχή

Πρώιμη ζωή

Ο Ιάσωνας, που ζούσε στην περιοχή του σημερινού Βόλου, ήταν ένα νεαρό αγόρι, προορισμένο να γίνει βασιλιάς. Όταν ήταν αρκετά μικρός, τον έστειλαν να ζήσει μακριά από την πατρίδα του, μαζί με τον Κένταυρο Χείρωνα. Ήταν ξεκάθαρο ότι ο Ιάσωνας ήταν ξεχωριστός, μια και ήταν πολύ γρήγορος και δυνατός. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα, ο θείος του, ο Πελίας, είχε πάρει τον θρόνο.

Η αποστολή

Ο Πελίας του ανέθεσε να επιστρέψει το Χρυσόμαλλο Δέρας, το δέρμα ενός χρυσού, φτερωτού κριαριού που βρισκόταν στην Κολχίδα, με αντάλλαγμα τον θρόνο. Ο Πελίας ζήτησε το Χρυσόμαλλο Δέρας, καθώς θεωρούσε ότι ήταν αδύνατον για τον Ιάσωνα να το πάρει.

Η αρχή της αποστολής

Οι Αργοναύτες

Ο Ιάσωνας συγκέντρωσε πολλούς ανθρώπους για το πλήρωμά του, οι οποίοι είναι γνωστοί ως Αργοναύτες. Μερικοί από αυτούς ήταν ο Ηρακλής, ο Κάστορας, ο Πολυδεύκης, ο Εύφημος, ο Περικλύμενος, ο Ορφέας, ο Έρυτος, ο Εχίων, ο Καλαίς, ο Ζήτης και ο Μόψος.

Νωρίς στην αποστολή

Στον δρόμο τους προς την Κολχίδα, οι Αργοναύτες αποβιβάστηκαν στη Θράκη. Εκεί συνάντησαν τον μάντη Φινέα, ο οποίος τους αποκάλυψε ότι σύντομα θα συναντούσαν τις Συμπληγάδες Πέτρες. Τους είπε ότι πριν περάσουν ανάμεσά τους, πρέπει πρώτα να αφήσουν ένα περιστέρι να περάσει.

Ο Ιάσοντας και οι Αργοναύτες: Συμπληγάδες πέτρες και Κολχίδα

Η Αργώ, το καράβι των Αργοναυτών, αφού διέσχισε το Αιγαίο και το στενό του Ελλήσποντου, έφτασε στις Συμπληγάδες πέτρες.

Οι Συμπληγάδες πέτρες ήταν δυο πελώριοι βράχοι, που ανοιγόκλειναν και τσάκιζαν τα καράβια που περνούσαν.

Οι Αργοναύτες ακολούθησαν τη συμβουλή του Φινέα και πριν περάσουν άφησαν να περάσει πρώτα ένα περιστέρι.

Το περιστέρι πέρασε και μόνο η ουρά του πιάστηκε λίγο στους βράχους. Τότε οι Αργοναύτες χτύπησαν γρήγορα τα κουπιά τους και η Αργώ πέρασε από τις Συμπληγάδες πέτρες.

Ταξιδεύοντας ανατολικά, η Αργώ έφτασε στην Κολχίδα. Εκεί ο Ιάσοντας παρουσιάστηκε στον βασιλιά Αιήτη και του ζήτησε το Χρυσόμαλλο Δέρας.

Ο Ιάσοντας & οι Αργοναύτες

Οι τρεις
δοκιμασίες του
Ιάσωνα

Ο βασιλιάς Αιήτης συμφώνησε να του δώσει το Χρυσόμαλλο Δέρας, αφού πρώτα ολοκλήρωνε τρεις δύσκολους άθλους. Οι τρεις άθλοι ήταν να οργώσει ένα χωράφι με ταύρους που εξέπνεαν φωτιά. Έπειτα, να σπείρει τα δόντια ενός δράκου σε ένα χωράφι και τέλος, να πολεμήσει με τους γίγαντες που φύτεωναν από τους σπόρους που φύτεψε.

Η πρώτη δοκιμασία ήταν πιο εύκολη από τις υπόλοιπες. Με τη βοήθεια της Μήδειας, οργωσε το χωράφι με τους ταύρους και επιβίωσε από τη φωτιά.

Μετά, έσπειρε τα δόντια των δράκων στο χωράφι που μόλις είχε οργώσει.

Αλλά, από τους σπόρους αυτούς φύτρωσαν γίγαντες. Όπως τον συμβούλεψε η Μήδεια, τους σκότωσε ρίχνοντας ανάμεσά τους μια πέτρα, ώστε να πολεμήσουν μεταξύ τους.

Η επιστροφή του Ιάσονα και των Αργοναυτών

Μόλις ολοκλήρωσε τους τρεις άθλους, ο Ιάσονας έφερε το Χρυσόμαλλο Δέρας στην Αργώ. Έπειτα, οι Αργοναύτες και η Μήδεια έφυγαν από την Κολχίδα.

Λίγο μετά την αναχώρησή τους από την Κολχίδα, ο βασιλιάς Αιήτης έστειλε τον γιο του, τον πρίγκιπα Άψυρτο, να τους καταδιώξει και να πάρει το Χρυσόμαλλο Δέρας, καθώς και τη Μήδεια.

Για να σταματήσουν τον αδερφό της Μήδειας, Άψυρτο, τον έκοψαν σε κομμάτια και τον πέταξαν στη θάλασσα.

Ο βασιλιάς Αιήτης έπρεπε λοιπόν να ψάξει για όλα τα κομμάτια του γιου του, προκειμένου να τον θάψει.

Όταν ο Ιάσονας και η Μήδεια επέστρεψαν από την αναζήτησή τους, ο Ιάσονας παρέδωσε το Χρυσόμαλλο Δέρας στον Πελία και ζήτησε τον θρόνο.

Όμως ο θεός του δεν κράτησε τον λόγο του και αρνήθηκε να του δώσει τον θρόνο.

Ο Ιάσονας παντρεύτηκε τη Μήδεια και πήγαν μαζί στην Κόρινθο. Εκεί αφιέρωσε την Αργώ στον Θεό Ποσειδώνα.

Συχνά, πήγαινε και καθόταν κοντά στην Αργώ, μέχρι που χρόνια μετά, αφού είχε γεράσει, έσπασε το κατάρτι και τον σκότωσε.

ΤΕΛΟΣ...

Μύθοι που επιβιώνουν στη σύγχρονη λαϊκή κουλτούρα και πιο συγκεκριμένα σε λογότυπα και ιδιωματικές φράσεις

Οι αρχαίοι μύθοι αποτέλεσαν αναπόσπαστο κομμάτι της αρχαίας ελληνικής σκέψης. Μέσω αυτών οι αρχαίοι Έλληνες μπόρεσαν να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, τις αξίες και τα ιδανικά τους, τα εναγώνια ερωτήματα της ανθρωπίνης ύπαρξης και τις ερμηνείες τους για τον κόσμο. Χάρη στον πλούτο των περιγραφών, αλλά και των συμβολισμών τους, οι ελληνικοί μύθοι ενέπνευσαν τους ανθρώπους ανά τους αιώνες και άσκησαν βαθύτατη επίδραση σε όλους τους τομείς του ανθρωπίνου πνεύματος: στις εικαστικές τέχνες, τη μουσική, τον κινηματογράφο, τη λογοτεχνία, την ψυχολογία, τη φιλοσοφία, τη γλώσσα. Ακόμη και σήμερα, οι ελληνικοί μύθοι συνεχίζουν να εμπνέουν τους ανθρώπους και παραμένουν «ζωντανοί» με τρόπους που πιθανόν να μην είχαμε φανταστεί. Γνωρίζετε ότι τα λογότυπα πολλών σύγχρονων εταιρειών είναι εμπνευσμένα από ελληνικούς μύθους; Ξέρατε ακόμη ότι πολλές φράσεις που ακούμε καθημερινά προέρχονται από την ελληνική μυθολογία; Οι μαθητές και οι μαθήτριες του GCSE συνέλεξαν λογότυπα εταιρειών και καθημερινές φράσεις και σας παρουσιάζουν τον τρόπο που συνδέονται με την ελληνική μυθολογία.

ΛΟΓΟΤΥΠΑ

Νίκη της Σαμοθράκης, Μουσείο Λούβρου

Η θεά Νίκη

Το όνομα Nike της γνωστής πολυεθνικής εταιρείας παραγωγής αθλητικών ειδών προέρχεται από το ελληνικό όνομα «Νίκη». Η εμπνευση αυτού του λογότυπου ήταν η αρχαία φτερωτή θεά Νίκη.

Η Νίκη, κόρη του γίγαντα Πάλληα και της Στύγας, ήταν η θεά της νίκης. Απεικονίστηκε από τους αρχαίους με μια ποικιλία χαρακτηριστικών: ένα στεφάνι ή ένα φύλλο για να στεφανώσει έναν νικητή, ένα κλαδί φοίνικα, ένα θυμιατήριο, έναν βωμό και μια λύρα για τη γιορτή της νίκης στο τραγούδι.

Η Νίκη της Σαμοθράκης θεωρείται ένα από τα αριστουργήματα της αρχαίας ελληνικής τέχνης. Η θεά Νίκη παρουσιάζεται με τη μορφή μιας φτερωτής γυναίκας, η οποία κατέβηκε από τον ουρανό για να αναγγείλει τη νίκη στον στόλο που κέρδισε τη μάχη.

Το λογότυπο της Nike συμβολίζει, λοιπόν, τα φτερά της Νίκης και δίνει το μήνυμα ότι οι αθλητές που χρησιμοποιούν Nike θα κερδίσουν.

Αθηνά Παζώ και Καλλιόπη Γι Παπουλίδη

Michelangelo Merisi da Caravaggio, Μέδουσα, 1597

VERSACE

Η Μέδουσα

Ο Gianni Versace (ο ιδιοκτήτης του Versace) εμπνεύστηκε από την ελληνική μυθολογία, γιατί γεννήθηκε σε μια πόλη της Νότιας Ιταλίας, η οποία είχε επηρεαστεί από τον ελληνικό πολιτισμό λόγω του ελληνικού αποικισμού, αιώνες νωρίτερα. Ο συλλογισμός του για τη χρήση του κεφαλιού της Μέδουσας ως λογότυπο του οίκου μόδας ήταν ότι «όποιος κοιτάξει τη Μέδουσα, δεν μπορεί να την ξεχάσει και να ξεφύγει από αυτήν». Καθόλου κακή εμπνευση για μια εταιρεία μόδας, σωστά;

Ο μύθος της Μέδουσας

Σύμφωνα με τη ρωμαϊκή εκδοχή του μύθου (από τον Οβίδιο), η Μέδουσα ήταν μια όμορφη ιέρεια της θεάς Αθηνάς που δέχτηκε επίθεση από τον Ποσειδώνα στον ναό της θεάς. Θυμωμένη από αυτό το γεγονός, η θεά δεν μπόρεσε να έρθει σε ρήξη με τον Ποσειδώνα και έτσι επιτέθηκε στη Μέδουσα. Τη μετέτρεψε σε ένα αποκρουστικό τέρας με φίδια αντί για μαλλιά. Ήταν τόσο άσχημη που όποιος κοιτούσε το πρόσωπό της αμέσως πέτρωνε. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή του μύθου (από τον Ησίοδο), ο Περσέας σκότωσε τη Μέδουσα με τη βοήθεια της Αθηνάς για να προστατεύσει τη μητέρα του Δανάη από τον Πολυδέκτη. Από το μαγικό της αίμα, που θεωρούνταν ότι μπορούσε να θεραπεύσει ή να σκοτώσει, γεννήθηκε ο Πήγασος. Το κεφάλι της Μέδουσας, γνωστό ως «Γοργόνειο», το πήρε από τον ήρωα η θεά Αθηνά ως ασπίδα, γιατί αυτό το κεφάλι, ακόμη και νεκρό, έκανε πέτρα όποιον το έβλεπε.

Η Μέδουσα χρησιμοποιείται από παλιά ως σύμβολο προστασίας και αποτροπής του κακού. Στην αρχαιότητα, χρησιμοποιούσαν ομοιώματα του κεφαλιού της σε ναούς και σπίτια, καθώς και σε πανοπλίες, όπλα και ασπίδες.

Ισαβέλλα Θανασσούλα και Βαρβάρα Χριστοδουλοπούλου

Οι Σειρήνες

John William Waterhouse, Ο Οδυσσεύς και οι Σειρήνες, 1891

Το μυθολογικό πλάσμα που μοιάζει με γοργόνα στο κέντρο του λογότυπου των Starbucks είναι στην πραγματικότητα μια Σειρήνα.

Οι Σειρήνες ήταν τερατώδεις θαλάσσιες νύμφες, οι οποίες μάγευαν τους άντρες και τους οδηγούσαν στον θάνατο. Κατά τον μύθο, ήταν βοηθοί της θεάς Περσεφόνης. Η θεά Δήμητρα τους είχε δώσει σώματα πουλιών για να μπορέσουν να βρουν την κόρη της, Περσεφόνη, την οποία είχε απαγάγει ο Άδης.

Εμφανίζονται, επίσης, στον μύθο του Ιάσονα και των Αργοναυτών, αλλά και στον μύθο του Οδυσσέα. Ο Οδυσσεύς είχε ακούσει ότι οι Σειρήνες παγιδεύουν τους ταξιδιώτες με το γοητευτικό τραγούδι τους και ξεχνούν τον προορισμό τους. Γι' αυτό διέταξε τους συντρόφους του να βάλουν κεριά στα αυτιά τους, για να μην τις ακούσουν και να δέσουν τον ίδιο στο κατάρτι του πλοίου του. Έτσι, θα μπορούσε να ακούσει το τραγούδι τους, χωρίς να παρασυρθεί. Τα Starbucks εμπνεύστηκαν από τον μύθο του Οδυσσέα και των Σειρήνων. Λόγω της γοητείας της Σειρήνας, τα Starbucks την χρησιμοποιούν συμβολικά ως λογότυπο, για να προσελκύσουν τους πελάτες να αγοράσουν τα προϊόντα τους.

Αντζελίνα Mittelmaier και Κατερίνα Χαλιού

Ο Πήγασος

Antoine Coysevox, Ερμής και Πήγασος

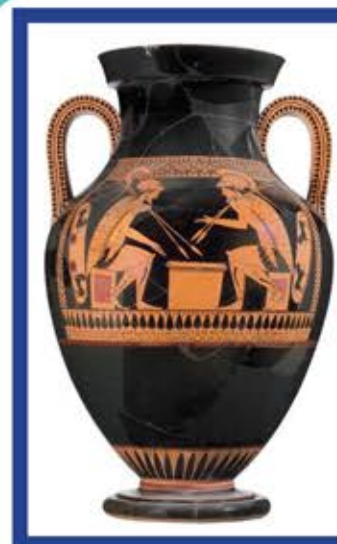
Η εταιρία ASUS (μία εταιρία της Ταϊβάν που φτιάχνει υπολογιστές) παίρνει το όνομά της από τον Πήγασο της Ελληνικής Μυθολογίας. Το λογότυπο κρατάει τις τελευταίες δύο συλλαβές από το αγγλικό όνομα Pegasus του μυθικού πλάσματος.

Ο Πήγασος ήταν γιος του Ποσειδώνα και της Μέδουσας. Γεννήθηκε από το αίμα της Μέδουσας που έπεσε στη θάλασσα. Γι' αυτό και το όνομά του προέρχεται από τις «πηγές του Ωκεανού», όπου είχε γεννηθεί. Αμέσως μετά τη γέννησή του, ξεδίπλωσε στα νερά της Πειρήνης πηγής στην Κόρινθο. Για μια περίοδο ήταν στην υπηρεσία του Δία σαν το ιπτάμενο άλογό του. Το πρώτο κατόρθωμά του Πήγασου ήταν όταν κλώτπησε το βουνό Ελικώνα και έτσι το εμπόδισε να ψηλώσει κι άλλο και να φτάσει μέχρι τον ουρανό. Με τον Πήγασο, ο ήρωας Βελήεροφόντης προσπάθησε να ανέβει στον ουρανό, για να ανακαλύψει την κατοικία των θεών. Όμως, έπεσε από το άλογο και σκοτώθηκε. Στη διάρκεια της ζωής του, ο Πήγασος έκανε και πολλούς φίλους μα και πολλούς εχθρούς, που ήθελαν να του κάνουν κακό. Όταν πέθανε, ο Δίας ονόμασε έναν αστερισμό προς τιμήν του.

Ο μύθος του Πήγασου δίνει φτερά στη φαντασία κάθε μικρού παιδιού. Στην ελληνική μυθολογία, ο Πήγασος συμβολίζει τη σοφία, τη γνώση, την ελευθερία, τη δύναμη, την αιώνια καλλιέργεια της φαντασίας και της δημιουργικότητας. Πιστεύουμε πως για αυτούς τους λόγους η εταιρία ASUS διάλεξε αυτό το όνομα.

Παναγιώτης Γιαννουλόπουλος και Δημήτρης Γκισούρης

Αχιλλέας και Αίας, Ερυθρόμορφος Αμφωρέας, 520 π.Χ.

πήρε το όνομα από τον πολεμιστή, για να δείξει ότι είναι μοναδικό και μπορεί να καθαρίσει τα πάντα χωρίς τη βοήθεια άλλων καθαριστικών.

Ο Αίας ο Τελαμώνιος

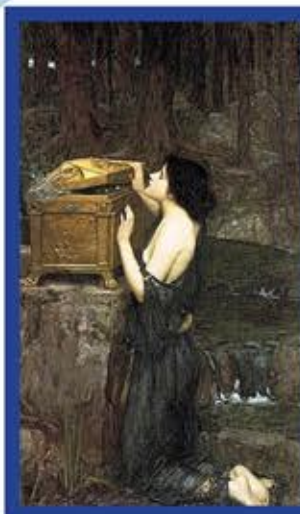
Η ποδοσφαιρική ομάδα Ajax, αλλά και το καθαριστικό Ajax έχουν ακριβώς το ίδιο όνομα. Αυτό που είναι πολύ εντυπωσιακό είναι ότι και τα δυο λογότυπα παίρνουν το όνομά τους από τον ίδιο ήρωα της ελληνικής μυθολογίας, τον Αϊάντα τον Τελαμώνιο (Ajax στα Λατινικά).

Ο Αίας ήταν γιος του Τελαμώνα. Ήταν ο μυθικός βασιλιάς της Σαλαμίνας που πολέμησε στον τρωικό πόλεμο. Ήταν γνωστός για τη δύναμη και το θάρρος του. Ήταν ψηλός, κοίλοσσιαίος, ο δυνατότερος από όλους τους Αχαιούς! Στην Ιλιάδα παρουσιάζεται ως ο δεύτερος πιο ανδρείος Αχαιός μετά τον Αχιλλέα και δυνατότερος του Τρώα ήρωα Έκτορα. Αναφέρεται μάλιστα πως έμπαινε στη μάχη όπως ο θεός Άρης. Κανένας δεν μπορούσε να νικήσει τον Αϊάντα, ο οποίος ήθελε να πολεμά μόνος του με τους εχθρούς. Έτσι και η ομάδα ποδοσφαίρου διάλεξε το όνομα Ajax για να αποδείξει ότι είναι η καλύτερη. Αλλά και το καθαριστικό

Παναγιώτης Κουτράκος και Λίνο Τοντσή

Η Πανδώρα

John William Waterhouse, Πανδώρα, c. 1896

Από το όνομα του γνωστού κοσμηματοπωλείου Pandora, αλλά και από την κορώνα πάνω από το γράμμα -O- του λογότυπου, καταλαβαίνουμε ότι η συγκεκριμένη εταιρεία εμπνεύστηκε από τον μύθο της Πανδώρας. Ποια είναι, λοιπόν, η ιστορία πίσω από αυτό το λογότυπο;

Η ιστορία ξεκινά από τον Προμηθέα, ο οποίος έκλεψε τη φωτιά από τους θεούς για να τη δώσει στους ανθρώπους. Σύμφωνα με τον ποιητή Ησίοδο, ο Δίας οργίστηκε με τον Προμηθέα και για να τον τιμωρήσει διέταξε τον Ήφαιστο να πλάσει την Πανδώρα, την πρώτη γυναίκα στον κόσμο. Η Πανδώρα θα ήταν η πιο όμορφη γυναίκα στη γη και θα έφερνε δυστυχία στους ανθρώπους. Στην τελειότητά της συνέβαλαν όλοι οι θεοί με σκοπό να γεμίσει ταλέντα και χαρίσματα. Για παράδειγμα, η Αφροδίτη της χάρισε γοητεία και ομορφιά, η Αθηνά της έδωσε νηοή και εξυπνάδα, ο Ερμής το χάρισμα της αποπλάνησης και εξαπάτησης. Για αυτό και το όνομα Πανδώρα προέρχεται από τις λέξεις «παν + δώρα» και σημαίνει προικισμένη με όλα τα δώρα από τους θεούς.

Το κοσμηματοπωλείο εμπνεύστηκε από αυτή την ιστορία και διάλεξε το όνομα της Πανδώρας για να δείξει ότι, όχι κόσμημα πουλιά είναι πανέμορφο, δώρο των θεών!

Η ιστορία συνεχίζεται... Ο αδερφός του Προμηθέα, ο Επιμηθέας, ερωτεύτηκε την Πανδώρα και την παντρεύτηκε. Ο Δίας πρόσφερε ως δώρο για τον γάμο τους ένα κουτί, το οποίο έμελλε να καταστρέψει τους ανθρώπους, καθώς περιείχε όλες τις συμφορές του κόσμου. Προειδοποίησε, όμως, την Πανδώρα να μην το ανοίξει. Ο καιρός κυλούσε και η Πανδώρα γινόταν ομορφότερη και πιο περιέργη για το κουτί. Μια μέρα που ήταν μόνη της, άνοιξε το κουτί και τότε ξεχύθηκαν όλα τα κακά που είχε κρύψει ο Δίας: η ασθένεια, η κακία, η πλεονεξία, η απόγνωση, το μίσος, η βία, ο θάνατος! Από τότε οι άνθρωποι έγιναν κακοί και ανυπάκουοι! Αυτό που έμεινε, όμως, μέσα στο κουτί ήταν η ελπίδα. Αυτή δίνει το θάρρος στους ανθρώπους να ξεπερνούν όλες τις συμφορές για να βελτιώσουν τη ζωή τους.

Ευρυδίκη Ντάνη και Δανάη Πρασσά

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

Το Αχιλλείον, Κέρκυρα

Η αχιλλείος πτέρνα

Συχνά, όταν μιλάμε για το αδύναμο σημείο ενός ανθρώπου, λέμε ότι αυτό είναι «η αχιλλείος πτέρνα του». Ποια είναι, όμως, η μυθολογική προέλευση αυτής της φράσης; Η φράση αυτή προκύπτει από τη ζωή του Αχιλλέα, του σπουδαίου ήρωα του τρωικού πολέμου. Το πιο αξιοσημείωτο κατόρθωμά του, κατά τη διάρκεια του τρωικού πολέμου, ήταν η δολοφονία του Τρώα ηρώα Έκτορα, έξω από τις πύλες της Τροίας.

Κάποια στιγμή οι θεοί, βλέποντας ότι ο Αχιλλέας είχε σκοτώσει πολλούς πολεμιστές σε εκείνον τον πόλεμο, όρισαν ότι ήρθε η ώρα να πεθάνει. Ο Αχιλλέας, όμως, ήταν άτρωτος σε όλο του το σώμα εκτός από την πτέρνα του. Όταν ήταν μικρός, η μητέρα του θέτις τον είχε βουτήξει στον ποταμό της Στυγός, ο οποίος θα τον έκανε αθάνατο. Βούτηξε το σώμα του στο νερό, αλλά τον κράτησε από τη φτέρνα του κι έτσι δεν τον άγγιξε το νερό του ποταμού σε αυτό το σημείο. Η πτέρνα του παρέμεινε τρωτή. Γι' αυτό, όταν ένα δηλητηριώδες βέλος του Τρώα Πάρη, κατευθυνόμενο από τον θεό Απόλλωνα, πέτυχε τον Αχιλλέα στην πτέρνα, τον σκότωσε.

Μαρίνος Κυριακίδης και Παύλος Ξενοφώντας

Peter Paul Rubens, Η θέτις βουτάει το βρέφος Αχιλλέα στα νερά της Στυγός, 1617-18

Gaspard Marsy, Το συντριβάνι του Εγκέλαδου, 1675-1676, Βερσαλλίες

Το ξύπνημα του Εγκέλαδου

Στην ελληνική μυθολογία, ο Εγκέλαδος ήταν ο αρχηγός των Γιγάντων. Ήταν γιος του Ταρτάρου και της Γης. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως, όταν γινόταν σεισμός, ο Εγκέλαδος είχε θυμώσει και, επειδή ήταν πολύ μεγάλος, τράνταζε όλη τη γη.

Κάποτε, θεοί και Γίγαντες τσακώθηκαν μεταξύ τους και άρχισε μια φοβερή μάχη, που κράτησε 30 ολόκληρα χρόνια. Στον μεγάλο αυτόν αγώνα, αρχηγός των θεών ήταν η Αθηνά και των Γιγάντων ο Εγκέλαδος. Η μυθική παράδοση διαθέτει πολλές παραλλαγές και μια από αυτές λέει ότι η Αθηνά τον νίκησε, αφού έριξε πάνω του το νησί Σικελία και το σκέπασε με το όρος Αίτνα.

Οι αρχαίοι μυθογράφοι, συμπληρώνοντας την παράδοση, έλεγαν ότι όταν ο Εγκέλαδος, που είχε καταπληκωθεί από την «πυρίπνοον» Αίτνα, γύριζε και ανέπνεε, το βουνό έτρεμε και τρανταζόταν και από τον κρατήρα του έβγαине φωτιά, καπνός και λάβα.

Φαίνεται, ωστόσο, ότι ακόμα και σήμερα, όποτε γίνεται μια μεγάλη καταστροφή από σεισμό, οι άνθρωποι θυμούνται τον καταπληκωμένο γίγαντα.

Αναστάσης Βήισμας και Γιάννης Κουκιάσας

Ο ασκός του Αιόλου

Η έκφραση «ο ασκός του Αιόλου» χρησιμοποιείται, όταν θέλουμε να πούμε ότι μας βρήκαν πολλές συμφορές. Πώς προέκυψε, όμως, αυτή η φράση και ποιος ήταν ο Αίολος; Ο Αίολος ήταν ο θεός των ανέμων. Κρατούσε τους ανέμους μέσα σε έναν ασκό και τους άφηνε μετά από εντολή του Δία. Ζούσε στη νήσο Αιολία με τη γυναίκα του, Αμφιθέα. Είχε έξι γιους και έξι κόρες που προσωποποιούσαν τους

Αίολος, Wikipedia

ανέμους. Οι γιοι τους δυνατούς, οι κόρες τους ήπιους ανέμους.

Ο Οδυσσέας με τους συντρόφους του πήγε στην Αιολία, όπου ο Αίολος τους φιλοξένησε για έναν μήνα. Όταν ο Οδυσσέας ζήτησε τη βοήθεια του Αιόλου για να αναχωρήσει, ο θεός έκλεισε όλους τους ανέμους στο σακί και άφησε μόνο τον ούριο Ζέφυρο να πνέει ευνοϊκά γι' αυτούς. Με τη βοήθεια του Ζέφυρου ο Οδυσσέας και οι σύντροφοί του έφτασαν πολύ κοντά στην Ιθάκη.

Κάποια στιγμή, όμως, που ο Οδυσσέας αποκοιμήθηκε, οι σύντροφοι άνοιξαν το σακί, νομίζοντας ότι έχει χρυσάφι, και άφησαν όλους τους ανέμους ελεύθερους. Ξέσπασε θύελλα, η οποία έστειλε τον Οδυσσέα πίσω στο νησί του Αιόλου, ο οποίος, όμως, δε δέχτηκε να τους ξαναβοηθήσει. Έτσι, τιμώρησε τον Οδυσσέα για την ασέβεια των συντρόφων του.

Άννα Κυριακίδου

Walter Crane, *Η κόρη του Μίδα μετατρέπεται σε χρυσό*, Λιθογραφία, 1892

χρυσός. Στη συνέχεια, ακούμπησε επίσης μια καρέκλα, ένα χαλί, την πόρτα, την μπανιέρα του, ένα τραπέζι, και έτρεξε γύρω από το παλάτι του μετατρέποντας τα πάντα σε χρυσό. Ο ίδιος και οι άνθρωποι γύρω του έμειναν έκπληκτοι. Τότε, στο δωμάτιο μπήκε η αγαπημένη του κόρη. Όταν την αγκάλιασε, μετατράπηκε σε χρυσό αγαλμα! Φοβισμένος προσευχήθηκε στον Διόνυσο να του πάρει πίσω την ευχή, που είχε γίνει πλήρον κατάρρα. Ο Διόνυσος άκουσε τις προσευχές του Μίδα και τον ληλήθηκε. Είπε στον Μίδα να πάει στον ποταμό Πακτωλό και να πλύνει τα χέρια του. Ο Μidas πήγε στο ποτάμι και έπλυνε τα χέρια του και έμεινε έκπληκτος βλέποντας χρυσάφι να κυλάει από τα χέρια του. Όταν γύρισε σπίτι, όλα όσα είχε αγγίξει ο Μidas είχαν γίνει ξανά φυσιολογικά. Έτσι, αποφάσισε να μοιραστεί την περιουσία του με τους δικούς του ανθρώπους και από τότε έγινε γενναιοδωρος στη ζωή του.

Το άγγιγμα του Μίδα

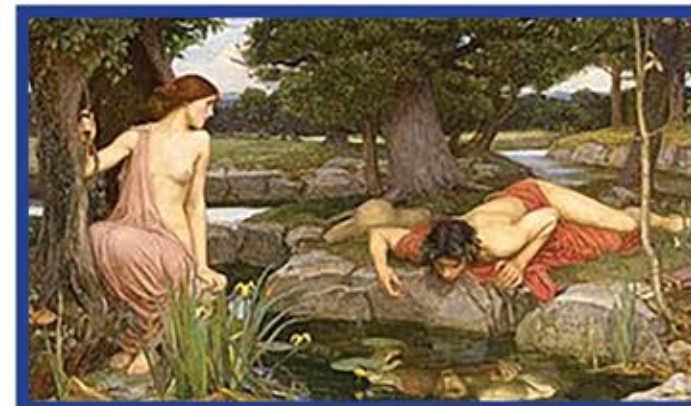
Η φράση «το άγγιγμα του Μίδα» ("Midas touch") χρησιμοποιείται στην καθημερινή μας ζωή. Συνήθως περιγράφει ανθρώπους που κατορθώνουν να αποκτήσουν πολύ εύκολα χρήματα ή να επιτύχουν σε οτιδήποτε κι αν καταπιαστούν.

Ποιος ήταν, όμως, ο Μidas;

Σύμφωνα με την αρχαία ελληνική μυθολογία, ζούσε κάποτε ένας βασιλιάς που λεγόταν Μidas. Ήταν πολύ πλούσιος και κυβέρνησε τη Φρυγία στα τέλη του 8ου αιώνα π.Χ. Μια μέρα, ο Διόνυσος, ο θεός του κρασιού και του γιγεντιού, πέρασε από το βασίλειο του Μίδα. Ένας από τους συντρόφους του, ένας σάτυρος με το όνομα Σειληνός, καθυστέρησε στην πορεία, αλλά τον βρήκε ο βασιλιάς, τον αναγνώρισε και στη συνέχεια τον κάλεσε να περάσει λίγες μέρες στο παλάτι του. Ο Διόνυσος, πολύ ευγνώμων στον Μίδα για την καλοσύνη του, υποσχέθηκε να εκπληρώσει κάθε επιθυμία του.

Ο Μidas είπε ότι ήλπιζε ότι ό,τι άγγιζε θα γινόταν χρυσός. Την επόμενη μέρα, ο Μidas ξύπνησε ανυπόμονος να δει, αν η επιθυμία του θα γινόταν πραγματικότητα. Άπλωσε το χέρι του αγγίζοντας ένα τραπέζι που έγινε αμέσως

Μάρκος Chartouni και Δημήτρης Τσουρονλής

John William Waterhouse, *Ηχώ και Νάρκισσος*, 1903

Ναρκισσισμός

Η λέξη «ναρκισσισμός» σημαίνει την έντονη αίσθηση σπουδαιότητας και του μεγαλείου που έχουν κάποιοι για τον εαυτό τους και την έντονη ανάγκη τους για θαυμασμό. Η λέξη αυτή χρησιμοποιείται συχνά στα ελληνικά, αλλά και σε άλλες γλώσσες, για παράδειγμα narcissism στα αγγλικά. Πολλοί, όμως, δεν ξέρουν την πραγματική ιστορία της λέξης και ούτε ότι προέρχεται από την ελληνική μυθολογία και συγκεκριμένα από τον

μύθο του Νάρκισσου.

Σύμφωνα με μία παράδοση της μυθολογίας, ο Νάρκισσος, γιος της νύμφης Ουρανίας και του ποταμού Κηφισού, ήταν ένας πολύ ωραίος νέος που συχνά καθόταν στην όχθη ενός ποταμού και θαύμαζε τον εαυτό του, που καθρεφτιζόταν στα καθαρά νερά.

Η νύμφη Ηχώ, που ήταν τιμωρημένη από την θεά Ήρα να επαναλαμβάνει τις τελευταίες συλλαβές όσων άκουγε, βρέθηκε μια μέρα κοντά στο ποτάμι και είδε τον Νάρκισσο και τον ερωτεύτηκε. Κρύφτηκε πίσω από έναν βράχο και περίμενε την κατάλληλη στιγμή να μιλήσει για να του δείξει τον έρωτά της. Ο Νάρκισσος απορροφημένος να θαυμάζει την ομορφιά του στα νερά του ποταμού δεν είδε καθόλου την Ηχώ. Κάποια στιγμή λέει στην εικόνα του στο νερό: «Είσαι πολύ όμορφος». Η Ηχώ επανέλαβε: «Είσαι πολύ όμορφος», οπότε ο Νάρκισσος νόμισε ότι του απάντησε η εικόνα στο νερό. Και τότε λέει πάλι: «Σε αγαπώ». Η Ηχώ επανέλαβε: «Σε αγαπώ».

Ο Νάρκισσος και πάλι νόμισε ότι η εικόνα του απάντησε και ότι επρόκειτο για κάποιο αληθινό πλάσμα, οπότε έσκυψε βαθιά στο νερό να το πιάσει και έτσι έπεσε μέσα και πνίγηκε. Στη θέση που καθόταν ο Νάρκισσος στην όχθη του ποταμού βλάστησε ένα όμορφο κίτρινο λουλούδι που πήρε το όνομα Νάρκισσος.

Σοφία Παπαριστοδήμου

Οι Μύθοι του Αισώπου και η διδακτική τους αξία

Ο μύθος αποτελεί αναμφίβολα ένα από τα αρχαιότερα και πιο εκφραστικά λογοτεχνικά είδη. Πηγάζει από τη φυσική ανάγκη του ανθρώπου να εκφραστεί μέσα από την ομιλία και τη δημιουργία εικόνων με τη βοήθεια της φαντασίας και της αφήγησης. Το γεγονός αυτό τον κάνει να έχει στενή σχέση και σύνδεση με το παραμύθι. Φαίνεται ότι ο μύθος δημιουργήθηκε από τους ανθρώπους ως μία μορφή έκφρασης, η οποία είχε σαν στόχο την ερμηνεία της πραγματικότητας. Ο μύθος συνδέει γεγονότα της πραγματικής ζωής και ανθρώπους με φανταστικά γεγονότα και πλάσματα, με σκοπό την ερμηνεία της φύσης, των φαινομένων, των θεσμών, ακόμα και των θρησκευτικών αντιλήψεων.

Οι περισσότεροι μύθοι έχουν διδακτικό χαρακτήρα και προβάλλουν τα λάθη και τις αδυναμίες των ανθρώπων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ηθικοπαιδαγωγικές ιστορίες του Αισώπου στις περισσότερες από τις οποίες πρωταγωνιστούν ζώα, που συμπεριφέρονται ως άνθρωποι.

Η τάξη μας, το GCSE 2, ασχολήθηκε με τον πιο διάσημο παραμύθι όλων των εποχών, τον Αίσωπο. Οι εργασίες των μαθητών μας αναφέρονται σε μερικούς από τους πιο γνωστούς μύθους του και τα διδάγματά τους, θέλοντας να καταδείξουν την τεράστια διδακτική τους αξία όχι μόνο για τα παιδιά, αλλά και τους ενήλικες αφού τα πολύτιμα μηνύματά τους αφορούν όλους μας. Ας γίνουμε, λοιπόν, όλοι μας όχι μόνο κοινωνοί τους, αλλά και άξιοι αποδέκτες τους στην καθημερινότητά μας.

Ιστορική αναδρομή

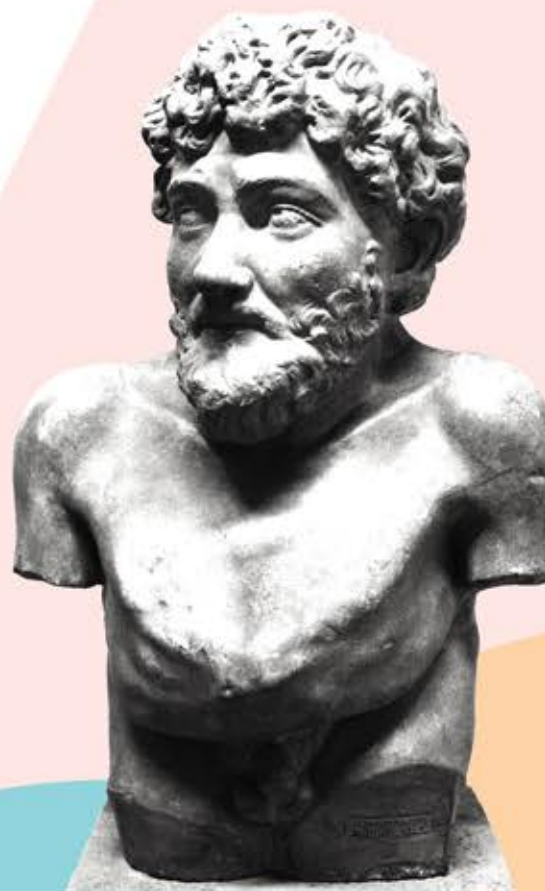
Ο μύθος αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα και αρχαιότερα λογοτεχνικά είδη. Αρχικά, οι μύθοι είχαν μόνο προφορικό χαρακτήρα και μεταφέρονταν από στόμα σε στόμα. Οι μύθοι διαθέτουν πολύ σημαντική παιδαγωγική σημασία. Τόσο οι Έλληνες όσο και οι Ρωμαίοι είχαν τους μύθους ως διδακτικό μέσο αφού χρησιμοποιούνταν συχνά στη διδασκαλία των παιδιών.

Στις ελληνικές πόλεις-κράτη η καθιέρωση της ελευθερίας του λόγου ήρθε λίγο μετά τον θάνατο του Αισώπου. Επιπλέον, έκτοτε, γινόταν χρήση των μύθων ακόμα και στη διδασκαλία γραμματικών κανόνων.

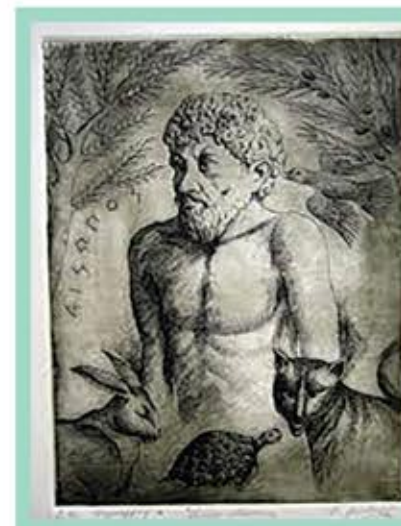
Οι μύθοι είχαν τόσο μεγάλη απήχηση που σύντομα έφτασαν να θεωρούνται ως λογοτεχνικά έργα μεγάλης αξίας, προσελκύοντας το ενδιαφέρον τόσο των παιδιών όσο και των ενηλίκων, με σκοπό την ψυχαγωγία. Έχοντας εδραιωθεί στην καθημερινή ζωή μικρών και μεγάλων θεωρούνταν κατάλληλοι για την ηθική διαπαιδαγώγηση του λαού. Αυτό συνέβαινε επειδή οι ιστορίες ήταν μικρές και υποδειγματικές ως προς την επιχειρηματολογία και την ανάλυση.

Τους δόθηκε, μάλιστα, μεγάλη σημασία ως μορφή κοινωνικού σχολιασμού, αλλά και σάτιρας. Τέλος, τα ηθικά διδάγματά τους τονίζουν την υπερνίκηση των δυσκολιών, καθημερινών έτσι την αρετή της γενναιοσύνης και του θάρρους.

Φαίδωνας Μάρκου

Η ζωή του Αισώπου

Ο Αίσωπος υπήρξε μία αμφιλεγόμενη προσωπικότητα στην αρχαιότητα. Πολλά γράφτηκαν για τη ζωή και το έργο του. Υπήρξε ο πρώτος και ο πιο διάσημος Έλληνας παραμυθάς. Σύμφωνα με αρχαίους συγγραφείς, ο Αίσωπος πρέπει να έζησε γύρω στα 600 π.Χ. και να είχε καταγωγή από την Θράκη. Υπήρξε δούλος στη Σάμο, στην υπηρεσία του Ιάδμονα, ο οποίος, εκτιμώντας τα πνευματικά του χαρίσματα, την ευφυΐα και τη σοφία του, τον απελευθέρωσε. Ο Αίσωπος δεν ήταν καθόλου ευπαρουσίαστος.

Ο Αίσωπος ήταν γνωστός ως επινοντής, αλλά και αφηγητής ιστοριών σε πεζό λόγο. Θεωρείται ως ιδρυτής της παραβολής ή αλληγορίας. Μαχόταν επίμονα την αδικία και την βαναυσότητα και ασκούσε έντονη κοινωνική και πολιτική κριτική, κάτι που δεν τον έκανε καθόλου αρεστό σε πολλούς και δημιούργησε πολλούς αντιπαθόντες.

Κάτια Παπαδάκου

Τα χαρακτηριστικά των μύθων του Αισώπου και η διδακτική τους αξία

Χαρακτηριστικό γνώρισμα των περισσότερων μύθων του Αισώπου είναι ότι έχουν ως πρωταγωνιστές ζώα. Βέβαια, τα παραμύθια του εμπλουτίζονται με την παρουσία ανθρώπων, θεών, αλλά και άψυχων αντικειμένων. Τα ζώα όμως, φαίνεται να αποτελούν ένα προσφιλέστερο θέμα για τον ίδιο, αφού πρωταγωνιστούν στους περισσότερους από τους μύθους του. Μέσα από τη συμπεριφορά των ζώων που πρωταγωνιστούν στους μύθους του, ο αναγνώστης καλείται να βάλει τον εαυτό του στη θέση τους, έτσι ώστε να προβληματιστεί και για τη δική του συμπεριφορά σε αντίστοιχες καταστάσεις και να συνετιστεί.

Οι μύθοι του Αισώπου τελειώνουν, συνήθως, με μία παροιμία ή με ένα επιμύθιο. Με τον τρόπο αυτό συμπυκνώνουν την ουσία της αφήγησης τους, ώστε να λειτουργήσουν διδακτικά στο ακροατήριό τους, που είναι συνήθως παιδιά. Ο κάθε μύθος πρέπει να μεταφέρει στον αναγνώστη/ακροατή ένα δίδαγμα. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ευγένεια και οι καλοί τρόποι αποτελούν βασικά στοιχεία στους μύθους του. Ο Αίσωπος θέλει να διδάσκει την καλή συμπεριφορά και αυτό επιτυγχάνεται με τη μίμηση και τον παραδειγματισμό. Στους μύθους κυριαρχεί η ηθική δικαίωση στο τέλος, αφού τότε το κακό τιμωρείται, η αδικία αποκαθίσταται και κυριαρχεί το καλό. Αυτοί που τελικά βγαίνουν κερδισμένοι αρχικά υπέφεραν, αλλά στο τέλος δικαιώνονται. Η πλεονεξία, η έπαρση και η απάτη κατακρίνονται αυστηρά.

Τους μεγαλύτερους ρόλους ενσαρκώνουν η πονηρή αλεπού, ο περήφανος, αλλά και άμυαλος λύκος, ο υπομονετικός γαίδαρς, το λιοντάρι με τη μεγαλειώδη δύναμή του, ο γρήγορος και αφελής λαγός, ο πιο πιστός φίλος του ανθρώπου ο σκύλος, το πρόβατο ως σύμβολο αθωότητας, η μαϊμού ως έκφραση υποκρισίας, η γάτα ως έκφραση συμφέροντος και τέλος το φίδι ως σύμβολο της αθανασίας.

Κάτια Παπαδάκου και Φαίδωνας Μάρκου

Το Λιοντάρι και το Ποντίκι

Ένα λιοντάρι, αφού έφαγε πολύ, αποκοιμήθηκε. Ξαφνικά, ένιωσε κάτι να περπατάει επάνω του. Άνοιξε τα μάτια του και συνειδητοποίησε ότι αυτό που τον γαργαλούσε ήταν ένας ποντικός. Τότε νευρίασε πάρα πολύ με τον ποντικό που τόλμησε να του διακόψει τον ύπνο και ετοιμάστηκε να το φάει.

Το ποντικάκι, κλαίγοντας και παρακαλώντας το λιοντάρι να το λυπηθεί, ζήτησε να το αφήσει να ζήσει και εκείνο στο μέλλον θα του ξεπλήρωνε τη χάρη. Το λιοντάρι

άφησε το ποντικάκι, αλλιά, βλέποντάς το, αμφισβήτησε την ικανότητα του να του ξεπληρώσει την χάρη.

Μετά από πολύ καιρό, το λιοντάρι έπεσε σε έναν λάκκο που είχαν ανοίξει κάποιοι κυνηγοί. Αφού του έδεσαν τα πόδια για να μη μπορεί να γλιτώσει, πήγαν να ζητήσουν βοήθεια για να το κουβαλήσουν. Ύστερα από λίγη ώρα έτυχε να περνάει από τον λάκκο ο ποντικός. Είδε το λιοντάρι παγιδευμένο και κατέβηκε να το βοηθήσει. Άρχισε να ροκανίζει τα χοντρά σκοινιά και στο τέλος κατάφερε να τα κόψει και να ελευθερώσει το λιοντάρι. Όταν το λιοντάρι βγήκε από τον λάκκο, δεν έφυγε. Περίμενε να βγει και ο ποντικός για να τον ευχαριστήσει. Τότε ο ποντικός του είπε ότι του είχε υποσχεθεί κάποτε ότι θα του ξεπλήρωνε την καλοσύνη που του είχε κάνει.

Ο μύθος αυτός τονίζει την αξία που έχει ο κάθε ένας από εμάς. Μας διδάσκει να μην υποτιμάμε κανέναν, ανεξαρτήτως από την εμφάνισή του, τη μυϊκή του δύναμη, το μέγεθος ή την εξουσία του. Υπογραμμίζει την μοναδικότητα του καθενός, καθώς κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστός και έχει τα δικά του χαρίσματα και τις δικές του ξεχωριστές ικανότητες.

Ζωή Τσόκου

Ο Ψεύτης Βοσκός

Ένας βοσκός έπαιρνε κάθε βράδυ τα πρόβατα τα δικά του και κάποια πρόβατα των συγχωριανών του και τα πήγαινε να βοσκήσουν στο βουνό. Μια μέρα, καθώς βρισκόταν στο βουνό και βοσκούσε τα πρόβατα άρχισε να φωνάζει: «Λύκοι, λύκοι!» Τον άκουσαν οι συγχωριανοί του, ξύπνησαν και τρομαγμένοι έτρεξαν στο βουνό για να τον βοηθήσουν. Φτάνοντας εκεί, διαπίστωσαν ότι

δεν υπήρχε κανένας λύκος και έτσι ρώτησαν τον βοσκό πού ήταν οι λύκοι. Εκείνος τους απάντησε ότι οι λύκοι έφυγαν εξαιτίας των φωνών του. Τότε οι άνθρωποι του είπαν ότι θα μείνουν μαζί του όλο το βράδυ, για να προσέχουν και εκείνοι τα πρόβατα. Ο βοσκός ήταν πολύ ευχαριστημένος με αυτό του το παιχνίδι και έτσι μετά από λίγες μέρες το επανέλαβε. Φτάνοντας οι χωρικοί στο βουνό δεν είδαν πάλι κανέναν λύκο και κατάλαβαν ότι τους έλεγε ψέματα.

Ένα βράδυ όμως παρουσιάστηκαν πραγματικοί λύκοι. Τότε ο βοσκός έβαλε τις φωνές: «Λύκοι, λύκοι!» Όμως, κανένας συγχωριανός του δεν έτρεξε να τον βοηθήσει, καθώς δεν τον πίστευαν πια. Οι λύκοι σκότωσαν όλα του τα πρόβατα.

Ο μύθος αυτός υπογραμμίζει την αξία της αλήθειας. Τα ψέματα μπορεί να οδηγήσουν σε δυσάρεστες καταστάσεις. Επιπλέον, ο Αίσωπος μας δείχνει εδώ ότι τελικά η αλήθεια πάντα φανερώνεται και λάμπει. Λέγοντας πολλή ψέματα κάποιος χάνει την εμπιστοσύνη των γύρω του και θεωρείται πια αναξιόπιστος.

Ερρίκος King

Ο Αετός και η Αλεπού

Ένας αετός και μια αλεπού έγιναν φίλοι και αποφάσισαν να κατοικήσουν κοντά σε έναν με τον άλλον, πιστεύοντας πως αυτό θα κάνει τη φιλία τους πιο ισχυρή. Εκείνος λοιπόν ανέβηκε σ' ένα ψηλό δέντρο κι εκεί έβαλε τα αετόπουλά του, ενώ η αλεπού γέννησε τα μικρά της στα κλαδιά που ήταν στη βάση του δέντρου. Μια μέρα όμως που η αλεπού έλειπε, ο αετός, μη βρίσκοντας αλλού τροφή, πέταξε κάτω στα χαμόκλαδα, άρπαξε τα αλεπουδάκια και τα έδωσε στα μικρά του που πεινούσαν.

Όταν γύρισε η αλεπού και κατάλαβε τι είχε γίνει, δε λυπηθηκε τόσο για τον θάνατο των μικρών της, όσο για την αδυναμία της να εκδικηθεί τον αετό, αφού, μη μπορώντας να πετάξει δεν μπορούσε να τον τιμωρήσει. Έτσι στάθηκε μακριά και καθαριόταν τον εχθρό της.

Όμως, ήρθαν έτσι τα πράγματα που ο αετός δεν άργησε να πληρώσει την ασέβεια που έδειξε στη φιλία του με την αλεπού. Βλέποντας μια μέρα μερικούς ανθρώπους να ψήνουν μια κατσίκα για να την φάνε, άρπαξε ένα φλεγόμενο κομμάτι και το ανέβασε ψηλά. Όταν το πήγε στη φωλιά του όμως, φύσηξε ξαφνικά δυνατός αέρας και η φωλιά του άρπαξε φωτιά. Τα αετόπουλά του κήκκαν, αφού ακόμα δεν μπορούσαν να πετάξουν και έπεσαν στη γη. Η αλεπού έτρεξε αμέσως και τα 'φαγε μπροστά στα μάτια του αετού.

Ο μύθος δείχνει πως όσοι προδίδουν τη φιλία, ακόμα κι αν ξεφύγουν από την εκδίκηση εκείνων που αδίκησαν, τελικά δε θα μείνουν ατιμώρητοι.

Νικόλας Κοτρίδης

Το Λιοντάρι και ο Λαγός

Ένα λιοντάρι είδε έναν λαγό αποκοιμισμένο και ετοιμαζόταν να τον φάει, όταν ξαφνικά είδε να περνάει τρέχοντας δίπλα του ένα ελάφι. Παράτησε, λοιπόν, τον λαγό κι έτρεξε πίσω από το ελάφι. Έκανε όμως πολλή φασαρία και ο λαγός ξύπνησε και έφυγε όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Αφού το κυνήγησε για πολλή ώρα, το λιοντάρι κατάλαβε πως πια δεν είχε ελπίδα να προφτάσει το ελάφι. Γύρισε τότε στο σημείο που είχε δει τον λαγό για να διαπιστώσει πως και αυτός είχε γίνει άφαντος. «Καλά να πάθω», είπε το λιοντάρι. «Άφησα το σίγουρο φαγητό, ελπίζοντας πως θα έπιανα κάτι μεγαλύτερο».

Ο μύθος αυτός μας διδάσκει το πόσο καταστροφική είναι η αχαριστία και η υπεροψία. Πολλές φορές θεωρούμε πολλή πράγματα ως δεδομένα ή ασήμαντα και δεν τα εκτιμάμε όσο θα έπρεπε, γιατί θεωρούμε ότι θα μας άξιζε κάτι καλύτερο. Μόνο όταν τα χάνουμε καταλαβαίνουμε την αξία τους. Πρέπει να είμαστε λοιπόν ευγνώμονες για τις ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται στη ζωή μας, να εκτιμάμε το κάθε τι και να είμαστε ικανοποιημένοι για όσα ήδη έχουμε.

Κατερίνα Porter

Η Αλεπού και ο Πελαργός

Μια φορά, η αλεπού κάλεσε σε τραπέζι έναν πελαργό. Του έδωσε ένα πιάτο γεμάτο σούπα και ενώ εκείνη έτρωγε τη σούπα με μεγάλη απόλαυση, ο καημένος ο πελαργός, με το μακρύ του ράμφος, δεν μπορούσε να φάει ούτε μπουκιά. Η αλεπού, καθώς τον έβλεπε, διασκέδαζε με τη στενοχώρια του. Ύστερα από καιρό, ο πελαργός κάλεσε την αλεπού σε τραπέζι και της παρουσίασε το φαγητό μέσα σε μια κανάτα με ψηλό και στενό στόμιο. Ενώ, λοιπόν, εκείνος έχωσε με μεγάλη ευκολία το ράμφος του μέσα στην κανάτα και έφαγε, η αλεπού, που δεν χωρούσε να βάλει στο στόμα της στη στενή κανάτα, καθόταν και τον κοίταζε πεινασμένη και καταστενοχωρημένη.

Ο μύθος μάς διδάσκει πως ό,τι δε θέλεις να σου κάνουν οι άλλοι, να μην το κάνεις κι εσύ σε αυτούς, αφού γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος!

Βασιλική Porter

Η Αλεπού κι ο Κόρακας

Μία αλεπού συνάντησε κάποτε έναν κόρακα. Ο κόρακας καθόταν περήφανος πάνω σ' ένα ψηλό κλαδί και στο στόμα του κρατούσε ένα μεγάλο κομμάτι τυρί που μόλις είχε κλέψει. Η πονηρή αλεπού πεινασμένη καθώς ήταν αποφάσισε να του κλέψει το τυρί, για να το φάει αυτή. Αρχίζει λοιπόν να σκέφτεται με ποιον τρόπο θα του το έπαιρνε. Λίγο αργότερα πηγαίνει μπροστά στο ανύπαντο πουλί και σηκώνοντας τα μάτια της γεμάτα θαυμασμό του λέει: «Αχ τι ωραία

και λαμπερά μάτια που έχετε! Τι κρίμα ένα τόσο όμορφο πουλί να μη ξέρει να τραγουδά καθόλου»!

Τότε ο κόρακας, ακούγοντας τα κολληκευτικά λόγια της αλεπούς, θέλησε να της δείξει ότι είχε πολύ ωραία φωνή. Άνοιξε, λοιπόν, το στόμα του και τότε του έπεσε από το στόμα του το τυρί που κρατούσε. Η αλεπού που περίμενε από κάτω άρπαξε το τυρί και, γελώντας δυνατά, λέει στον κόρακα: «Χα-χα, μπορεί, κύριε Κόρακα, να έχεις ωραία φωνή, αλλά δεν έχεις καθόλου μυαλό».

Το ηθικό δίδαγμα εδώ είναι ότι η υπεροψία και η έπαρση μπορεί να οδηγήσουν σε μεγάλα λάθη. Πρέπει να σεβόμαστε τους άλλους ως ισότιμους και ισάξιους και να μην τους υποτιμάμε.

Μελίνα Τσουρονλή

Η ελληνική μυθολογία μέσα από την ποίηση του Κ. Καβάφη

A1
Διδ.: Χριστίνα Κωστοπούλου

A2
Διδ.: Δρ. Όλγα Φακατσέλη

Κ. Π. Καβάφης Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη,
να εύχεσαι να 'ναι μακρύς ο δρόμος,
γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις.
Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας,
τον θυμωμένο Ποσειδώνα μη φοβάσαι,
τέτοια στον δρόμο σου ποτέ σου δεν θα βρεις,
αν μέν' η σκέψις σου υψηλή, αν εκλεκτή
συγκλίνεις το πνεύμα και το σώμα σου αγγίζει.
Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας,
τον άγριο Ποσειδώνα δεν θα συναντήσεις,
αν δεν τους κουβανείς μες στην ψυχή σου,
αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου.

Να εύχεσαι να 'ναι μακρύς ο δρόμος.
Πολλά τα καλοκαιρινά πρωιά να είναι
που με τί ευχαρίστηση, με τί χαρά
θα μπαίνεις σε λιμένες πρωτοϊδωμένους·
να σταματήσεις σ' εμπορεία Φοινικικά,
και τες καλές πραγμάτειες ν' αποκτήσεις,
σεντέφια και κοράλλια, κεχριμπάρια κι έβενους,

και ηδονικά μυρωδικά κάθε λογής,
όσο μπορείς πιο άφθονα ηδονικά μυρωδικά·
σε πόλεις αιγυπτιακές πολλές να πας,
να μάθεις και να μάθεις απ' τους σπουδασμένους.

Πάντα στον νου σου να 'χεις την Ιθάκη.
Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.
Αλλήλ' μη βιάζεις το ταξίδι διόλου.
Καλύτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει·
και γέρος πια ν' αράξεις στο νησί,
πλούσιος με όσα κέρδισες στον δρόμο,
μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξίδι.
Χωρίς αυτήν δεν θα 'βγαίνες στον δρόμο.
Αλλήλ' δεν έχει να σε δώσει πια.

Κι αν πτωχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε.
Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα,
ήδη θα το κατάλαβες η Ιθάκη τί σημαίνουν.

Το ποίημα Ιθάκη ανήκει στην κατηγορία των διδακτικών ποιημάτων. Το ποίημα αναφέρεται στον Οδυσσέα που πολέμησε στον τρωικό πόλεμο. Αφού τελείωσε ο τρωικός πόλεμος, ο Οδυσσέας προσπαθούσε για δέκα χρόνια να γυρίσει πίσω στην Ιθάκη.

Στον γυρισμό συνάντησε πολλά μυθικά τέρατα με τα οποία πολέμησε στην προσπάθειά του να επιβιώσει αυτός και οι σύντροφοί του. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του, ο Οδυσσέας προσγειώνεται στο νησί των Κυκλάδων, μια φυλή μονόφθαλμων γιγάντιων βοσκών. Πεινασμένοι, ο Οδυσσέας και δώδεκα από τους άντρες του, καταλήγουν εγκλωβισμένοι στη σπηλιά του Κύκλωπα Πολύφημου, ο οποίος, αφού κλείνει την είσοδο της σπηλιάς με έναν γιγάντιο ογκόλιθο, αρχίζει να τους τρώει δύο-δύο. Το τέρας καταφέρνει να καταβροχθίσει έξι από τους άντρες του Οδυσσέα, προτού ο ήρωας επινοήσει ένα σωτήριο τέχνασμα. Αφού συστήθηκε ως Ούτις - δηλ. «Κανένας» – έδωσε στον Πολύφημο λίγο από το κρασί του και τον μέθυσε τόσο, που μπόρεσε να του τρυπήσει το μάτι με έναν πάσσαλο.

Το επόμενο πρωί, ο Οδυσσέας και οι έξι επιζώντες άντρες του δραπετεύουν από τη σπηλιά του Πολύφημου, κρυμμένοι κάτω από τις κοιλιές των προβάτων του, καθώς ο Κύκλωπας τα αφήνει ανυποψίαστα να βγουν για βοσκή. Ωστόσο, πριν αποπλεύσουν από το νησί, ο Οδυσσέας κάνει το λάθος να αποκαλύψει την αληθινή του ταυτότητα στον Πολύφημο, ο οποίος στη συνέχεια ζητά από τον πατέρα του, τον θεό της θάλασσας Ποσειδώνα, να τον εκδικηθεί. Αυτό θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στο ταξίδι του ήρωα, καθώς θα είναι ο θυμός του Ποσειδώνα που θα κρατήσει τον Οδυσσέα μακριά από την αγαπημένη του Ιθάκη για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Ο Καβάφης χρησιμοποιεί τους Κύκλωπες και τον Ποσειδώνα για να συμβολήσει τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσει κάποιος στη ζωή.

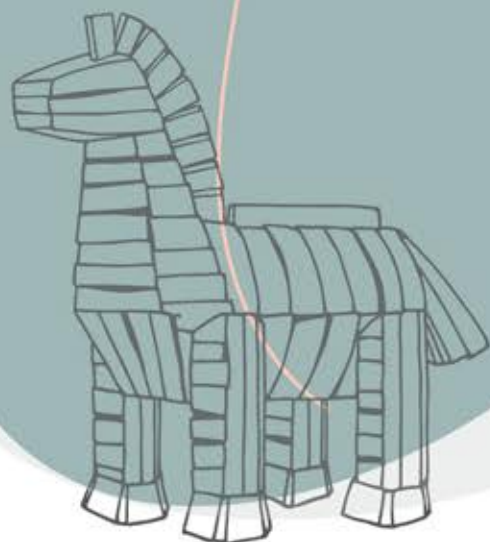
Αλλήλ' τονίζει επίσης ότι από όλες αυτές τις δυσκολίες, ο άνθρωπος θα ζηήσει καινούριες εμπειρίες και θα γίνει σοφότερος. Τελικά, δεν έχει σημασία ο προορισμός, αλλήλ' η διαδρομή και τα μαθήματα που θα πάρεις κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού.

Επιπλέον, ο Οδυσσέας φτάνει στο νησί των Λαιστρυγόνων, μια φυλή ανθρωποφάγων γιγάντων. Πετώντας τεράστιους ογκόλιθους, οι Λαιστρυγόνες βυθίζουν έντεκα από τα πλοία του Οδυσσέα και τρώνε τους περισσότερους από τους ναύτες του. Στην πραγματικότητα, το πλοίο του Οδυσσέα είναι το μόνο που καταφέρνει να ξεφύγει, καθώς τα μέλη του πληρώματός του είναι οι μόνοι επιζώντες αυτής της τρομερής περιπέτειας.

Στην Ιθάκη, ο Καβάφης αναφέρεται σε αυτά τα τέρατα για να συμβολήσει τα εμπόδια που συναντούν οι άνθρωποι στη ζωή τους. Όμως, όταν ξεπεράσουν αυτά τα εμπόδια, έχουν γεμίσει με δύναμη και εμπειρίες, ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν το ταξίδι της ζωής τους.

Πιστεύουμε ότι αυτό το ποίημα παραλληλίζει τις ανθρώπινες αντιξοότητες με τα τέρατα της αρχαίας μυθολογίας. Ο Καβάφης μάς λέει να μην τα παρατάμε στις δυσκολίες της ζωής, οι οποίες προσωποποιούνται μέσα από τα τέρατα του ταξιδιού του Οδυσσέα. Επομένως, πιστεύουμε ότι αυτό το ποίημα έχει μεγάλη σημασία, καθώς μας διδάσκει να μην υποκύπτουμε στις δυσκολίες της ζωής και να προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι μέσα από τις εμπειρίες της ζωής.

Μαρία Νεφέλη Γκισούρη και Λουκάς Χαρτούνη

Κ. Π. Καβάφης**Τα Άλογα του Αχιλλέως**

Τον Πάτροκλῳ σαν είδαν σκοτωμένο,
που ήταν τόσο ανδρείος, και δυνατός, και νέος,
άρχισαν τ' άλογα να κλαίνε του Αχιλλέως·
η φύσις των η αθάνατη αγανακτούσε
για του θανάτου αυτό το έργον που θωρούσε.
Τίναζαν τα κεφάλια των και τες μακριές χείτες
κουνούσαν,
την γη χτυπούσαν με τα πόδια, και θρηνούσαν
τον Πάτροκλῳ που ενιώθανε άψυχο—αφανισμένο—
μια σάρκα τώρα ποταπή—το πνεύμα του χαμένο—
ανυπεράσπιστο—χωρίς πνοή—

εις το μεγάλο τίποτε επιστραμμένο απ' την ζωή.
Τα δάκρυα είδε ο Ζεὺς των αθανάτων
αλόγων και θνητήν. «Στου Πηλέως τον γάμο»
είπε «δεν έηρεν' έτσι άσκεπτα να κάμω·
καλύτερα να μην σας δίναμε, άλογά μου
δυστυχισμένα! Τί γυρεύατ' εκεί χάμου
στην άθλια ανθρωπότητα που είναι το παίγνιον της
μοίρας.
Σεις που ουδέ ο θάνατος φυλάγει, ουδέ το γήρας
πρόσκαιρες συμφορές σας τυραννούν. Στα βάσανά των
σας έμπηξαν οι άνθρωποι.» — Όμως τα δάκρυά των
για του θανάτου την παντοτινή
την συμφοράν εκύνανε τα δυο τα ζώα τα ευγενή. [1897]

Ο Καβάφης χρησιμοποιεί ένα απόσπασμα από την Ιλιάδα για να γράψει το ποίημά του, τιμώντας έτσι τον μεγαλύτερο των ποιητών, τον Όμηρο. Ο Καβάφης τονίζει συγκεκριμένα αποσπάσματα που έχουν τις κεντρικές έννοιες που τον αφορούν. Η επιλογή του Καβάφη να διαφοροποιηθεί σε κάποια σημεία από τον Όμηρο οφείλεται ακριβώς στο ότι θέλει να δώσει έμφαση σε πολύ συγκεκριμένες ιδέες.

«Τον Πάτροκλῳ σαν είδαν σκοτωμένο, που ήταν τόσο ανδρείος, και δυνατός, και νέος, άρχισαν τ' άλογα να κλαίνε του Αχιλλέως»

Henri Regnault, *Ο Αυτομέδων με τα άλογα του Αχιλλέα*, 1868

Το κύριο θέμα του ποιήματος έχει να κάνει με το πένθος και τη θλίψη. Επιπρόσθετα, βλέπουμε τα άλογα να κλαίνε. Αυτό δείχνει ότι η θλίψη του Αχιλλέα είναι τόσο ακατανίκητη που τα άλογα κλαίνε στη θέση του. Μια άλλη βασική ιδέα σε αυτό το ποίημα είναι το αναπόφευκτο του θανάτου. Αυτό φαίνεται μέσα από την οπτική γωνία των αλόγων, που είναι αθάνατα και ανίκανα να πεθάνουν. Θλίβονται για τον θάνατο ενός συντρόφου, αλλά και για την έλλειψη θνησιμότητάς τους, καταραμένα να μην πεθάνουν ποτέ.

Τα Άλογα του Αχιλλέα

Λόγω της παρέμβασης του Απόλλωνα, ο Αχιλλέας δεν είναι εκεί για να αποτρέψει τον θάνατο

του Πατρόκλου. Ο Πάτροκλος, ντυμένος με την πανοπλία του Αχιλλέα, έχει πάρει και τα άλογά του. Έτσι, τα άλογα του Αχιλλέα είναι τα πρώτα που βλέπουν και βιώνουν τον θάνατο του Πατρόκλου. Τα άλογα εκδηλώνουν μια βαθιά θλίψη για τον θάνατο του Πατρόκλου, που φαίνεται από το γεγονός πως τα άλογα «κλαίνε». Η αθανασία τους τονίζει τον πόνο τους, επειδή το πένθος τους δε βασίζεται στον θάνατό τους, αλλά περισσότερο σε αγνή θλίψη, που τώρα έχουν χάσει έναν στενό σύντροφο. Η βίαιη αντίδραση των αλόγων φαίνεται στο ποίημα, επειδή ο Καβάφης αναφέρει ότι αυτά «τίναζαν τα κεφάλια» τους και «την γη χτυπούσαν με τα πόδια». Τα άλογα έχουν σχεδόν ανθρώπινες αντιδράσεις, μια συμπεριφορά που μας οδηγεί στην ερμηνεία ότι τα άλογα συμβολίζουν τη θλίψη που νιώθει ο Αχιλλέας και τον θρήνο του.

Ο Πάτροκλος

(αρχ. ελληνικά: Πάτροκλος ή Πατροκλῆς < πατήρ + κλέος [δόξα], «η δόξα του πατέρα, αυτός που δοξάζει τον πατέρα του»)

Ο Πάτροκλος ήταν πολύ καλός φίλος του Αχιλλέα με τον οποίο μεγάλωσαν μαζί, μια και ο Μενοίτιος (πατέρας του Πατρόκλου) τον είχε δώσει στον Πηλέα, πατέρα του Αχιλλέα.

Ο Πάτροκλος μπαίνει στη μάχη φορώντας την πανοπλία του Αχιλλέα και κρατώντας το ξίφος του, με στόχο να προκαλέσει μεγάλο φόβο στους Τρώες:

**«δός δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἵ κ' ἔμἐ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσγωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν»**

«Και δώσε μου τα όπλα σου στους ώμους μου να βάλω, / πως είμαι συ νομίζοντας μήπως αποχωρήσουν / οι Τρώες κι έτσι οι δυνατοί Αργεῖοι αναπνεύσουν, / που τώρα βασανίζονται· καλή κι η λίγη ανάσα».
(Ιλιάδα, Π 40-43)

Αλλά ο Καβάφης δημιουργεί μια ειρωνεία: Ο Πάτροκλος νόμιζε ότι θα φόβιζε τους Τρώες, ενώ στο τέλος αυτός ήταν ο μόνος που σκοτώθηκε. Με αυτόν τον τρόπο η πανοπλία δεν στάθηκε αρκετή να τον προστατεύσει.

Giorgio De Chirico, *Αρχαία άλογα στις ακτές του Αιγαίου*, 1963

Στο προσκήνιο βλέπουμε τα άλογα του Αχιλλέα που κλαίνε και θρηνούν λόγω του θανάτου του Πατρόκλου, που έχει μόλις σκοτωθεί από τον Έκτορα. Βλέπουμε και τον απόηχο της μάχης που ξεκύνεται στη θάλασσα. Στο βάθος της εικόνας βλέπουμε τον θυελλώδη ουρανό να καθρεφτίζει το αίσθημα θλίψης που νιώθουν τα άλογα. Πιθανώς είναι και ο Δίας που νιώθει αυτά τα συναισθήματα.

Οι Σκέψεις του Δία

Ο Δίας, βλέποντας πόσο υποφέρουν τα αθάνατα άλογα για τον θάνατο του Πατρόκλου, συνειδητοποιεί ότι η συνύπαρξή τους με τους θνητούς θα τους προκαλέσει πόνο και ταλαιπωρία και θηπάται που λόγω της δικής του απερισκεψίας καθούνται τώρα αυτά τα άλογα να συμμετέχουν στα συνεχή δράματα των ανθρώπων.

Η άθλια ανθρωπότητα είναι το παιχνίδι της μοίρας, σχολιάζει ο Δίας, για να δείξει πόσο ευμετάβλητο και πόσο ασταθές είναι οτιδήποτε έχει να κάνει με τους ανθρώπους. Το γεγονός ότι κάθε άνθρωπος μπορεί να χάσει τη ζωή του εντελώς απροσδόκτα, μέσα σε λίγες μόνο στιγμές, είναι επαρκής απόδειξη για να καταστεί σαφές πόσο εύκολα ανατρέπονται τα γεγονότα στον κόσμο των θνητών. Οι άνθρωποι ζουν με αβεβαιότητα. Η ύπαρξή τους βασίζεται σε μια σειρά τυχαίων γεγονότων, που το ίδιο εύκολα και το ίδιο απρογραμμάτιστα μπορούν να τους οδηγήσουν στην ανυπαρξία.

Προσωπικές Σκέψεις

Λατρεύουμε αυτό το ποίημα, διότι αναφέρεται σε διαχρονικές αξίες που το κάνουν ενδιαφέρον και αντάξιο της φήμης του. Το θέμα της θλίψης για την απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου είναι κάτι που έχουν νιώσει οι περισσότεροι άνθρωποι, αν όχι όλοι. Το ποίημα είναι χτισμένο πάνω στους πυλώνες του ανθρώπινου συναισθήματος και της ευθραυστότητας της ανθρώπινης ύπαρξης. Ένα ακόμα θέμα είναι η ανθρώπινη ενοχή, καθώς ο Αχιλλέας παρাসύρεται από το αφόρητο βάρος της απώλειας του φίλου του, καθώς πιστεύει ότι ευθύνεται για τον θάνατο του Πατρόκλου.

Παρόλο που αυτό το ποίημα έχει πολλά θέματα που μπορούν να θεωρηθούν αρνητικά φορτισμένα, περιλαμβάνει επίσης το θέμα της φιλίας που μας επηρεάζει ως αναγνώστες σε προσωπικό επίπεδο, γιατί μας θυμίζει τους δικούς μας φίλους. Συμπερασματικά, πιστεύουμε ότι αυτό το ποίημα είναι ένα ανεπανάληπτο και όμορφο ποίημα του Καβάφη και το προτείνουμε σε όλους τους αναγνώστες.

Νικόλας Φυσέκης, Νικόλας Δερουκάκης και Αλέξης Μάρκου

Τρώες - Κ.Π.Καβάφης

Είν' η προσπάθειές μας, των συφοριασμένων-
είν' η προσπάθειές μας σαν των Τρώων.
Κομμάτι κατορθώνουμε· κομμάτι
παίρνουμ' επάνω μας· κι αρχίζουμε
να 'χουμε θάρρος και καλές ελπίδες.

Μα πάντα κάτι βγαίνει και μας σταματά.
Ο Αχιλλεύς στην τάφρον εμπροστά μας
βγαίνει και με φωνές μεγάλες μάς τρομάζει.—

Είν' η προσπάθειές μας σαν των Τρώων.
Θαρρούμε πως με απόφαση και τόλμη

θ' αλλιάξουμε της τύχης την καταφορά,
κι έξω στεκόμεθα ν' αγωνισθούμε.

Αλλ' όταν η μεγάλη κρίσις έλθει,
η τόλμη κι η απόφασίς μας χάνονται·
ταράττεται η ψυχή μας, παραλύει·
κι ολόγυρα απ' τα τείχη τρέχουμε
ζητώντας να γλιτώσουμε με την φυγή.

Όμως η πτώσις μας είναι βεβαία. Επάνω,
στα τείχη, άρχισεν ήδη ο θρήνος.
Των ημερών μας αναμνήσεις κλαιν κι αισθήματα.
Πικρά για μας ο Πρίαμος κι η Εκάβη κλαίνει.

[1905]

Θεόφιλος Χατζημιχαήλ, Δούρειος Ίππος, 1925

ανθρώπων. Το πιο αξιοσημείωτο κατόρθωμα του Αχιλλέα, κατά τη διάρκεια του τρωικού πολέμου, ήταν η δολοφονία του Τρώα πρίγκιπα Έκτορα έξω από τις πύλες της Τροίας. Αν και ο θάνατος του Αχιλλέα δεν παρουσιάζεται στην Ιλιάδα, άλλες πηγές συμφωνούν ότι σκοτώθηκε κοντά στο τέλος του τρωικού πολέμου από τον Πάρη, ο οποίος τον στόχευσε με βέλος στη φτέρνα, η οποία σύμφωνα με τον μύθο ήταν το μόνο τρωτό του σημείο.

Ο Πρίαμος ήταν ένα σημαντικό πρόσωπο της ελληνικής μυθολογίας, αφού ήταν βασιλιάς της Τροίας. Η προσωπικότητα και ο πόνος του περιγράφονται σε μια από τις ωραιότερες σκηνές της Ιλιάδας, στην εξαγορά του σώματος του νεκρού αγαπημένου γιου του, του Έκτορα. Πέθανε κατά

το ποίημα «Τρώες» του Καβάφη ανήκει στην κατηγορία των ιστορικών ποιημάτων. Ο τρωικός πόλεμος έχει διάρκεια 10 χρόνια από το 1250 π.Χ. — 1240 π.Χ. και είναι ένας εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους Έλληνες και τους Τρώες. Ο τρωικός πόλεμος διεξήχθη κατά της πόλης της Τροίας από τους Αχαιούς, αφού ο Πάρης της Τροίας πήρε την Ελένη από τον σύζυγό της Μενέλαο, βασιλιά της Σπάρτης.

Στην ελληνική μυθολογία, ο Αχιλλέας ήταν ήρωας του τρωικού πολέμου, ο μεγαλύτερος από όλους τους Έλληνες πολεμιστές. Ήταν όχι μόνο ο κεντρικός, αλλά και ο γενναιότερος ήρωας της Ιλιάδας του Ομήρου. Ήταν ο αρχηγός των Μυρμιδόνων και είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές της ελληνικής μυθολογίας. Ο Καβάφης χρησιμοποιεί τον Αχιλλέα για να συμβολήσει τις αντιξοότητες και τις προσπάθειες των

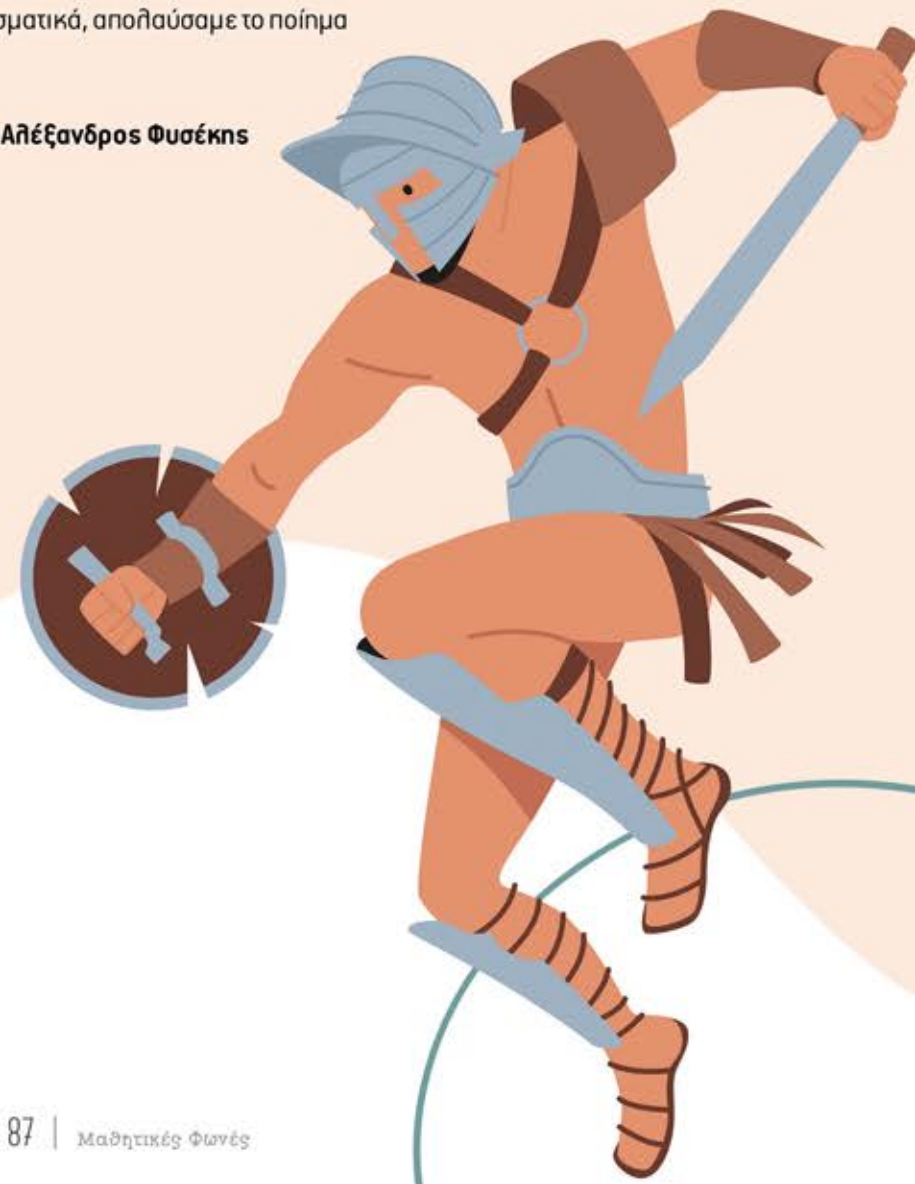

την άλωση της Τροίας από το χέρι του γιου του Αχιλλέα, του Νεοπτόλεμου, πηλαί στον οικογενειακό βωμό, αρνούμενος να αντισταθεί.

Στην ελληνική μυθολογία, η Εκάβη ήταν κόρη του βασιλιά των Φρυγών Δύμντα και της νύμφης Ευνός. Ήταν γνωστή ως σύζυγος του βασιλιά της Τροίας, του Πρίαμου. Είναι δυστυχισμένη στο τέλος του ποιήματος, για να δείξει πως νιώθει κάποιος που έχει χάσει αυτούς και αυτά που αγαπάει.

Ο Καβάφης στο ποίημά του αντικρίζει τη δυσκολία της ανθρώπινης ζωής και προσπαθεί να δείξει ότι οι άνθρωποι μπροστά στις δυσκολίες και τις αντιξοότητες τρέπονται σε φυγή, όπως ακριβώς και οι Τρώες ύστερα από την τελική επίθεση των Ελλήνων. Το γεγονός της ήττας των Τρώων συμβολίζει την ιδέα της αναπόφευκτης αποτυχίας, παρουσιάζοντας την πικρή αλήθεια ότι οι άνθρωποι, όσο σκληρά και να πολεμήσουν, θα νικηθούν στο τέλος από τις δοκιμασίες της ζωής.

Κατά την άποψή μας, το ποίημα «Τρώες» προσελκύει το ενδιαφέρον μας, επειδή δίνει ένα πολύ σημαντικό μήνυμα ζωής. Το συνοδικό μήνυμα είναι ότι τονίζει την αποφασιστικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης. Συγκεκριμένα, ο Καβάφης αναφέρει ότι οι άνθρωποι προσπαθούν να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που υπάρχουν στη ζωή τους. Το ίδιο ισχύει και στη σημερινή εποχή. Ακόμα και σήμερα, εμείς, οι άνθρωποι εξακολουθούμε να ξεπερνάμε δυσκολίες που έρχονται στον δρόμο μας και για αυτόν τον λόγο το ποίημα παραμένει διαχρονικό. Συμπερασματικά, απολαύσαμε το ποίημα και το προτείνουμε σε κάθε αναγνώστη.

Καλλιόπη Δούκα, Μελίνα Τσάκου και Αλέξανδρος Φουσέκης

Congratulations

Αρχοντία
Αττιλάκου

Ήμουν στο σχολείο της Αγίας Σοφίας από την Πρώτη Δημοτικού. Σε αυτά τα έντεκα χρόνια, έζησα μερικές από τις πιο όμορφες και ζωντανές αναμνήσεις μου. Είχα την τύχη να έχω φανταστικούς δασκάλους σε όλο μου το σχολικό ταξίδι και κατάφερα να γνωρίσω φίλους που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Μπόρεσα να συνδεθώ με τις ρίζες της οικογένειάς μου και με την ελληνική μου κληρονομιά. Οι φίλοι μου ρωτούσαν συχνά γιατί επέλεξα να πηγαίνω στο ελληνικό σχολείο κάθε εβδομάδα και, για να είμαι ειλικρινής, δεν το επέλεξα εγώ, αλλά ήταν επιλογή των γονιών μου. Ωστόσο, στο τέλος, δεν το ένιωσα σα βάρος και είμαι ευγνώμων για τα χρόνια που πέρασα εδώ. Θα ήθελα να πω ένα τεράστιο ευχαριστώ στην κυρία Χριστίνα και την κυρία Όλγα, που με δίδαξαν τα τελευταία τρία χρόνια και δημιούργησαν μια συναρπαστική ατμόσφαιρα μάθησης για όλους μας - ακόμα κι αν ήταν στις δέκα το πρωί! Αισθάνομαι πια ότι το ελληνικό σχολείο ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και θα μου λείψει πραγματικά η διασκέδαση, οι φιλίες, τα μαθήματα μουσικής και χορού και τα γλωσσικά μαθήματα. Για όλα αυτά, πραγματικά, χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους.

Ήρθε η ώρα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους δασκάλους, αλλά και ένα αντίο. Ήρθα στο ελληνικό σχολείο, όταν ήμουν πέντε χρονών. Τα χρόνια πέρασαν πολύ γρήγορα, αλλά έχω αποκτήσει τόσες όμορφες αναμνήσεις με τους φίλους μου.

Τα καλύτερα μου χρόνια ήταν αυτά του A Level με την κυρία Χριστίνα και την κυρία Όλγα. Ήταν τόσο πολύτιμο να μαθαίνω για τα ποιήματα του Καβάφη και να εμπλουτίζω την γνώση μου για την ελληνική λογοτεχνία.

Παρόλο που το να ξυπνάω νωρίς το πρωί του Σαββάτου ήταν κάτι που δεν είχα συνήθεισε ποτέ, σίγουρα άξιζε τον κόπο. Έμαθα τόσα πολλά για την ελληνική ιστορία, τον πολιτισμό και τα ήθη και έθιμα της χώρας μας. Αισθάνομαι περήφανη που είμαι Ελληνίδα του εξωτερικού και έχω

μια ισχυρή σχέση με τις ρίζες μου. Χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους δασκάλους που έκαναν αυτό το ταξίδι τόσο χαρούμενο, αξέχαστο και γεμάτο διασκέδαση. Εννοείται πως χρειάστηκε σκληρή δουλειά, αλλά σίγουρα κατάφερα να βελτιώσω τα ελληνικά μου!

Για πολλούς το ελληνικό σχολείο θεωρείται ένα απλό σχολείο, αλλά για μένα ήταν η μόνη μου δραστηριότητα, κάθε Σάββατο, για πάνω από 8 χρόνια. Θα ήθελα να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους καθηγητές και ιδιαίτερα στην κυρία Όλγα, που με βοήθησαν να περάσω αυτά τα χρόνια χαρούμενα και δημιουργικά. Αυτό το ευχαριστώ που γράφω δεν μπορεί να καλύψει τα γέλια μας και τη δουλειά που ρίξαμε στο σχολείο, αλλά ελπίζω να καταλάβετε ότι ήταν μια πολύ ευχάριστη και αξέχαστη εμπειρία.

Και πάλι ευχαριστώ!

Βασίλης
Κουτράκος

Λυδία
Μπούκα-Δαβάκη

Στο άκουσμα «Ελληνικό Σχολείο», έρχονταν στο μυαλό μου αρνητικές σκέψεις: το πρωινό ξύπνημα το Σάββατο, τη μόνη ελεύθερη μέρα μου, η διαδρομή και οι 4 ώρες απαιτητικού μαθήματος. Για τη δεκάχρονη Λυδία, αυτό ακουγόταν σκέτη ταλαιπωρία.

Εκείνο που δεν μπορούσα να φανταστώ ήταν πως το σχολείο αυτό θα μου άνοιγε τον δρόμο όχι μόνο προς την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, αλλά και προς την ελληνική λογοτεχνία, την ιστορία και τον

πολιτισμό. Μόλις ένα μήνα μετά, παρατηρούσα σαφή βελτίωση στο λεξιλόγιό μου και την

ορθογραφία. Θυμάμαι ακόμα την πρώτη άγνωστη λέξη μου: «βελτιώνω».

Έτσι βγήκα κι εγώ στον «πηγαϊό για την Ιθάκη». Ήταν μακρύς και δύσκολος ο δρόμος. Ήμουν όμως τυχερή. Με τους καλύτερους δασκάλους, οι λαιστρυγόνες και οι κύκλωπες δε με φόβισαν τόσο. Τα χρόνια πέρασαν με μεγάλη ταχύτητα - τη μία μέρα έκλιναν ρήματα, την άλλη ήμουν έξω από το εξεταστικό κέντρο, περιμένοντας να γράψω έκθεση για το ρεμπέτικο και την ταινία «Μικρά Αγγλία». Σε αυτά τα 5 χρόνια, απέκτησα και φίλους αφού είχαμε όλοι κοινές εμπειρίες ως Έλληνες του εξωτερικού. Γίναμε όλοι, παιδιά, γονείς και δάσκαλοι, μία κοινότητα.

Ελπίζω να έφτασα στην Ιθάκη μου. Αλλά κι αν δεν έφτασα ακόμη, δε μετανιώνω ούτε λεπτό για το ταξίδι, για την ποίηση και τη μουσική, για τα σημαντικά γεγονότα της ελληνικής ιστορίας. Χρωστάω όλες μου τις γνώσεις σε αυτό το σχολείο, που με έκανε να νιώθω πραγματικά περήφανη να λέω πως είμαι Ελληνίδα.

Για πολλούς ο χρόνος τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου. Ρωτήστε όμως έναν μαθητή και θα σας πει ότι η χρονιά πραγματικά τελειώνει τον Ιούνιο και αρχίζει πάλι τον Σεπτέμβριο.

Το τέλος της φετινής σχολικής χρονιάς, όμως, είναι ξεχωριστό για μένα, διότι θα πρέπει να αποχαιρετήσω το σχολείο της Αγίας Σοφίας που με συντρόφευσε σχεδόν έξι χρόνια, όσο και η παραμονή μου στο Λονδίνο. Οι αναμνήσεις μου πολλές και συγκινητικές, όταν προσπαθώ να τις ανακαλέσω και να τις περιγράψω. Το σχολείο έγινε ένας τόπος για καινούριες φιλίες και εμπειρίες, τόσο σημαντικές για κάποιον νεόφερτο στο Λονδίνο. Επίσης, έγινε και ένας σύνδεσμος με μια ζωή και ένα άλλο

σχολείο, που άφησα πίσω μου στη Αθήνα.

Το σχολείο της Αγίας Σοφίας μαζί με τη μάθηση της ελληνικής γλώσσας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, τη μουσική, τις εορταστικές παραστάσεις, ακόμα και με την αγωνία των εξετάσεων των τελευταίων χρόνων ήταν ένα όμορφο και ξεχωριστό ταξίδι κι έχει μία μοναδική θέση στη μαθητική μου πορεία.

Θα ήθελα να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καθηγητές μου όλων αυτών των χρόνων, που μου συμπαραστάθηκαν και με στήριξαν κάθε ένας με τον τρόπο του όλα αυτά τα χρόνια. Χωρίς τη δική τους προσπάθεια μπορεί τα πρωινά του Σαββάτου να ήταν πιο ξέγνοιαστα, αλλά ποτέ πιο δημιουργικά, ζωντανά, παραγωγικά και ενδιαφέροντα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για όλα όσα μου προσφέρατε!

Ντίλαν
Ζερίτης

ΣΧΟΛΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2021-2022

Αγιασμός από τον αγαπημένο μας πατέρα θεωνά.

Εορτασμός της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Εκδήλωση για τη 17η Νοέμβρη.

Χριστουγεννιάτικη γιορτή των μικρών τάξεων (Νηπιαγωγεία – Πρώτη Δημοτικού) στο σχολείο μας.

Εκκλησιασμός και Χριστουγεννιάτικη γιορτή του υπόλοιπου σχολείου στον Ι. Ναό της Αγίας Σοφίας.

Κοπή της βασιλόπιτας στο θέατρο του σχολείου.

Εορτασμός των Τριών Ιεραρχών.

Εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας.

Εορτασμός της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου 1821 και απονομή βραβείων προόδου.

Κλείνει ο κύκλος των μαθημάτων του σχολικού έτους 2021-2022 και δημοσιεύεται το νέο τεύχος του περιοδικού μας (τ.22).

Το σχολείο της Αγίας Σοφίας θα ανοίξει ξανά το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου 2022

AUTUMN TERM

10 Σεπτ. 2022 - 17 Δεκ. 2022

HALF TERM: 29 Οκτωβρίου 2022

SPRING TERM

7 Ιαν. 2023 – 1 Απρ. 2023

HALF TERM: 18 Φεβρ. 2023

SUMMER TERM

23 Απρ. 2023 – 8 Ιουλ. 2023

HALF TERM: 3 Ιουνίου 2023

Στιγμιότυπα από τη ζωή στο σχολείο μας

Από την εορτή της 28ης Οκτωβρίου

Τιμώντας την επέτειο του Πολυτεχνείου

Από τις χριστουγεννιάτικες γιορτές μας

Από την κοπή της βασιλόπιτας

Τιμώντας τους Τρεις Ιεράρχες

Από την εορτή της 25ης Μαρτίου

Απονομή βραβείων από τον αξιότιμο ηρέσθη της Ελλάδας στο Ηνωμένο Βασίλειο, κο Ι. Ραπτάκη

ST SOPHIA'S
SCHOOL

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Μαθητικές Φωνές

ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ
Pimlico Academy,
Lopus Street,
London, SW1V 3AT